

پیشه‌کی

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل الله فلا هادي له، ونشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، ونشهد أن محمدا عبده ورسوله صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم تسليما كثيرا.

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ }

[آل عمران: ١٠٢].

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا } [النساء: 1].

{ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا } الأحزاب: [70-71].

وبعد:

زانای پایه‌به‌رز (ابن عثیمین رحمه الله)، ناوی ته‌واوی (محمد بن صالح بن محمد العثیمین) ه، له ولاتی سعودیه له شاری مه‌ککه‌ی پیروز له دایک بوه و ههر له‌وی ژیانی به‌سه‌ر بردوه و وه‌فاتی کردوه له سالی (1421ک)، یه‌کیکه له زانا به‌ناوبانگه‌کانی جیهانی نیسلامی، چه‌نده‌ها نوسراو و باسی

پهوشته بهرزهكان

ئىسلامى به نرخى ههيه، يهكئىك له نوسراوه نايابهكانى
پهرتوكى **پهوشته بهرزهكان (مَكَارِمُ الْأَخْلَاقِ)**، نوسراويكى زور به
پيزو به سووده، چارهسهرى ئەو كيشه و گيروگرفتانه دهكات كه لهه پرۆژهدا
خهلكانيكى زور به بئ بوونى ئەم چارهسهره توشى چهندهها كيشه و
نارهحتى بوونهتهوه، وه تيايدا دهرمانى ئەو نازارانه دهخاته رپوو كه
خهلكانيكى زور به دوايدا دهگهريپن و لئيان ون بووه، باسى تهواويهتى
ئايىنى ئىسلامان بؤ دهكات سهبارت به پهوشته بهرزى به بهلگهوه، باسى
جياوازى نيوان دوو كهسمان بؤ دينئيت كه يهكيكيان پهوشتى جوانه و
يهكيكيان پهوشتى ناشرينه، باسى پهوشته بهرزيمان بؤ دهكات، ههروهها
باسى خراپى سووخوريمان بؤ دهكات كه هوكارى پهوشته نزمييه، ئەم
نوسراوه باسيكى جوانى پهوشته بهرزيمان بؤ دهكات وهك چون
پيغه مبهرمان ﷺ دهفهرموئيت: ((**إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ**))، واته:
(من نيردراوم بؤ ئەوهى پهوشته بهرزهكان تهواو بكهم)، ههر لهه
نوسراوهدا چهندين ئايهت و فهرموده مان بؤ دينئيت لهسهر ئەم بابته،
باسى راو بؤچوونى زانايانى پيشوومان بؤ دينئيت تا وهكو ئيمهش بتوانين
سووديكي زياترى لئ وهربگرين، ئەوهندهى توانام بووبئيت زور به بهكهلكم
زانى بيئت لهه باسه بهدهستكاريهوه لئيم وهر گيپراوه، هيوام وايه جيئ
پهزنامهندى خواى گهوره بيئت، وهزور سوپاس بؤهاوسهري خوشهويستم كه
زور لهگهلم ماندوو بووه و يارمهتيدهرم بووه له كارهكانمدا، ههروهها زور
سوپاسى مامؤستايانى خوشهويستم بهريز مامؤستا أحمد ملا فائق و دكتور
محمد طاهر بهرزنجى و مامؤستا محمد أحمد شافعى و مامؤستا هاوژين
طاب و حاجى سمكو دهكهم كه لهگهلم ماندو بوون يامهتى دهرم بوون له

رہوشته بہرزہکان

وہرگیّران و پیداجونہوہی ئەم کتیبہ، داوا کارم لہ خوینہری بہرپیز ئەم کتیبہ بہتہواوی بخوینیتہوہ، چونکہ ہمووی بہیہکەوہ مانای تہواو دەدات بەدەستہوہو سودی لیوہر دەگیریّت، وہ خوینہریش بیّ بەشمان نہکات لہ دوعای خیر.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين , وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

لەکو تایدا دەئیم:

بەعیلمی فەلەک دکتۆرا بیئی رەوشتت نەبوو فلسیک ناهینی.

ئازاد فائق پینجوینی

5 | رجب | 1438ک

2 | 4 | 2017ز

پيشه‌كى (الشيخ محمد صالح بن العثيمين) رحمه الله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله, نحمده ونستعينه ونستغفره, ونتوب إليه, ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا, من يهده الله فلا مضل له, ومن يضلل فلا هادي له, وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له, وأشهد أن محمداً عبده ورسوله, بعثه الله تعالى بالهدى ودين الحق, ليظهره على الدين كله, بعثه الله تعالى بين يدي الساعة, بشيراً ونذيراً, وداعياً إلى الله بإذنه وسراجاً منيراً, فبلغ الرسالة, وأدى الأمانة, ونصح الأمة, وجاهد في الله حق جهاده حتى أتاه اليقين, ووفق الله من شاء من عباده فاستجاب لدعوته, واهتدى بهديه, وخذل الله بحكمته من شاء من عباده, فاستكبر عن طاعته, وكذب خبره, وعاند أمره, فباء بالخسران والضلال البعيد.

وده‌پاشان.... ئەم توپژینه‌وه‌مان قسه‌کردنه دهر باره‌ی ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی كه

باسی په‌هوشته جوانی و په‌هوشته بهرزه‌کان ده‌کات.

په‌هوشته: خو و په‌هفتاره⁽¹⁾, هه‌روه‌ك زانایان ده‌فه‌رموون: بریتیه له‌وینیه‌ی

1- قال ابن الأثير في النهاية 70/2 الخلق بضم اللام وسكونها: الدين والطبع والسجية. وحقيقة الخلق. واته: نايين وه ناکار و په‌هوشته و په‌هفتاره, وه له‌پراستیدا وینیه‌ی ناوه‌وه‌ی مرؤف ئەوه‌یه‌که خودی مرؤف خو‌ی وه چۆنیه‌تی مرؤفه‌که‌یه.

رهوشته بهرزه‌کان

نهینی (ناخی) مرؤف، چونکه مرؤف دوو وینهی ههیه⁽²⁾:

وینهی ئاشکرا: ئەو شکل و شیوه و ڕهنگ و ڕهوهیه که خوای گه‌وره لاشه‌ی مرؤفی له‌سه‌ر داناوه، وه ئەم شیوه ئاشکرایه جوانی و باشی تیاپه، وه ناشرینی و خراپیشی تیاپه، وه ههیه له نیوان باش و خراپ دایه.

وه وینهی نهینی: ئەو حاله خودیه جیگیرهیه که چاک یان خراپی لیوه دهرده‌بردریٲ، بی ئەوهی که پپووستی به‌بیر کردنه‌وهو تیروانین بیٲ.

ئەم وینهیه جوانیشی ههیه ئەگەر رهوشتی جوانی لیوه‌بیٲ، وه ناشرینیشی ههیه ئەگەر رهوشتی ناشرینی لیوه‌بیٲ، وه ئەمه پپی ئەوتریٲ رهوشت، که‌واته: رهوشت ئەو وینه نهینهیهیه که مرؤفی له‌سه‌ر دامه‌زراوه.

وه‌پپووسته له‌سه‌ر موسولمان پابه‌ندیٲ به‌رهوشته بهرزه‌کانه‌وه واته جوانه‌کانی، وه به‌خشنده له‌هه‌موو شتی‌کدا ئەوهیه که باشبیٲ به‌گویره‌ی ئەوشته، له‌وانه فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆموعاد {إِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ} (3) واته: ((ئاکاداربه ئەومالهی خوشه‌ویسته لایان وه‌لایان به‌نرخ و ده‌گمه‌نه لییان مه‌سینه))، کاتی‌ک که فه‌رمانی پپکرد که زه‌کات وه‌رگریٲ له‌خه‌لکی یه‌مه‌ن.

که‌واته ده‌بیٲ مرؤف به‌خشنده‌بیٲ، چه‌زی له‌به‌خشنده‌یی و ئازایه‌تی و هیئانه‌دی خه‌ونه‌کانی و ئارامگرتن و به‌پوخوشی سه‌یری خه‌لکی کردن و

2- قال القسطلاني: أعلم أن الأخلاق جمع خلق، بضم الخاء واللام ويجوز إسكانها [خلق].

وه‌راغب فه‌رمويه‌تی: (الخلق والخلق) به‌سه‌ر دانان بوی وه به‌بۆر دانانی به‌یه‌ک مانا دپٲ له‌راستیدا وه‌کو الشراب والشرب وایه، به‌لام الخلق تاپه‌تمه‌ندیه‌که‌ی ئەوهیه‌که به‌سه‌ر دانانی دامه‌زراوه‌کان وه‌ئهو وپئانه‌ی که به‌ چاو ده‌بپنرین، وه تاپه‌ت مه‌ندی به‌بۆر دانانی به‌به‌هیزی ئەو خوو ره‌وشته‌نه‌ی که‌به‌چاو هه‌ستی پپده‌گریٲ. أ هـ. شرح المواب اللدنية (4- 243).

3- أخرجه بخاري رقم(1496) كتاب الزكاة. ومسلم رقم (29) كتاب الإيمان.

رهوشته بهرزه‌کان

سنگ فراوانی و ناخیکی ئارامی هه‌بیټ، وه هه‌موو ئەم تایبەت مەندیانە
له‌رهوشته بهرزه‌کانی مرۆڤه.

وه‌پێغه‌مبەر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا))⁽⁴⁾,

واته: ((ئە‌و‌پر‌و‌ادارانە بر‌و‌ایان ته‌واوه که خاوه‌نی باشترین ره‌وشتن))،

ده‌بیټ ئەم فه‌رموده‌یه هه‌مووکات له‌پیش چاوی بر‌و‌اداردا بیټ. له‌به‌ر

ئهو‌دی مرۆڤ نازانیټ که بر‌و‌اداریکی ته‌واوه تا نه‌زانیټ ره‌وشته‌که‌ی پالنه‌ره

بۆی له‌سه‌ر ره‌وشتی جوان وه‌ره‌فتاری به‌رزى وه وازه‌ینان له‌ خو گیلکردن.

4 - تخريج الحديث: صحيح لغيره. أخرجه أبو داود رقم(4682) كتاب السنة. والترمذي(1162) كتاب الرضا وفيه زيادة: (خياركم خياركم لنسائهم) وأحمد في المسند(472/2).

پیغمبهرمان ﷺ فهرموویهتی: یهکیک لههۆکارهکانی هاتنی من تهواوکردنی رهوشته بهرزهگانه, وهفهرموویهتی: ((إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ))⁽⁵⁾, واته: ((من نیردراوم بوئهوهدی رهوشته بهرزهگان تهواو بکه م)), شهریعهتی دینهکانی پیشو کهخوای پهروهردگار ناردویهتی بو بهندهکانی ههموویمان جهخت دهکهنهوه لهسه رهوشتی بهرز و چاکهکاری, وهلهبهر ئەمه زانایان ئاماژهیان بهوه کردوه که رهوشتی چاک ئهوهیه که لهسه داواکاری یاسا ئاینیهگان جیگیر دهبیّت, بهلام فهرمایشتی ئیسلامی تهواوهتی ئهوهیه که پیغمبهر ﷺ هیئاویهتی بهتهواو کردنی رهوشته بهرزهگان

5- تخريج الحديث: حسن. أخرجه أحمد في المسند (381/2), والحاكم في المستدرک (613/2), وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي. والبخاري في الأدب المفرد رقم (273). والبيهقي (192/10). وابن أبي الدنيا في: مكارم الأخلاق رقم (13). وقال الهيثمي في مجمع الزوائد (15/9): رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح وصححه أيضا: الألباني في السلسلة الصحيحة رقم (45).

رەۋشە بەرزەكان

وہ ئاكارہ جوانہكان، وہ بۆنمونہ:

بابەتى تۆلەسەندنەوہ

زانايان ئاماژەيان بۆ تۆلەسەندنەوہ ئاماژەيان بەمانە کردوہ:

واتە: ئەگەر كەسك تاوانى بەرامبەر كەسك كەرد ئايا تۆلەى ئى

ئەسكندرئتەوہ يان نا؟ ئاماژە بەوہ كراوہ لەياساى ئاينى

(يەھود)دا كە پيويستە تۆلەى ئى بسكندرئتەوہ

وئەوگەسەى تاوانى بەرامبەر كراوہ ھەئبزاردى بۆ نىہ

كە لىي خۆش بىت، وہ لەئائينى (نصارى)دا پيچەوانەى ئاينى يەھودىہ، كە

پيويستە ئەوگەسەى تاوانى بەرامبەر كراوہ لەتاوان بارەكە خۆش بىت،

بەلام لە شەرىعەتى ئاينى ئىسلام دا ھەردوو شيوەكە ھاتووہ، كە

تۆلەسەندنەوہ و لىخۆش بونيشى تىايە، چونكە كاتى تاوان بارەكە تۆلەى ئى

بسكندرئت ئازاوہ و تاوان كەردن نامىنئت، وہ لەلىخۆشبووندا چاكەو جوانى

ھەيە، وہ چاكەيەكە بەرامبەر ئەوگەسەى تاوانەكەى ئەنجام داوہ.

وہ سوپاس بۆ خوا ئاينى ئىسلام بى كەم و كورتى پيگەيشتوہ، ھەئبزاردى

خستوہتە بەردەست ستەم لىكراو لەنيوان لىخۆش بوون و وەرگرتنى مافى

خۆى، بۆئەوہى لىي خۆش بىت لەشويئى لىخۆشبووندا، وہ مافى خۆى

وەرگريت لەشويئى وەرگرتنىدا.

وہبىگومان ئەمە باشترە لە ئاينى (يەھود)كە مافى ستەم لىكراوى خواردوہ

لە لىخۆش بووندا كە بەرزەوہندى تىدايە بۆخويان، وہ ھەروہا باشترە لە

ئاينى (نصارى)كە مافى ستەم لىكراوى نەھىشتووہ كە لىخۆشبوونى لەسەر

پيويست كەردون كەلەوانەيە بەرزەوہنديان لە تۆلە سەندنەوہكەدا بىت.

رهوشته له نیوان سرووشتی بوون و راهاتندا

وهكو چوڻ دهبيټ رهوشته سرووشتي بيټ، وه دهشكريټ له كه سيكه وه
وهرگيرابيټ، بهواتاي نه وهى كه مرؤف چوڻ له سهر رهوشتي بهرز راهاتوه،
ههروهها دهشكريټ خوبگريټ له سهر رهوشتي بهرز له ريگاي نارام گرتنه وه.
له بهرئمه پيغه مبهري عليه السلام به (أشج عبد القيس) ي فرموو:
(إِنَّ فِيكَ خَلْتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ وَالْأَنَاءُ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا أَتَخَلَّقُ
بِهِمَا أَمْ اللَّهُ جَبَلْنِي عَلَيْهِمَا؟ قَالَ: بَلِ اللَّهُ جَبَلَكَ عَلَيْهِمَا، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي جَبَلْنِي عَلَى خَلْتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ))⁽⁶⁾، واته: ((بهراستي تو دوو
رهوشته تيادايه كه لاي خوا خوشه ويستن: له سهر خوئي و هيوري، ووتى:
نهى پيغه مبهري عليه السلام: نه دوو رهوشته خوځم دروستم كردون يان خوا
رايهيناوم له سهر يان؟ فرمووى: بهلكو خوا راهيناويت له سهر يان، نه ويش
وتى: سوپاس بو نهو خوايهى راي هيناوم له سهر دوو رهوشته كه خواو
پيغه مبهره كهى خوشيان دهويت)).

نهمهش بهلگه يه له سهر نه وهى كه رهوشتي جوان و چاك دهكريټ سرووشتي
بيټ وه دهكريټ به راهاتن (خوگيرى) بيټ، به لام گوماني تيانيه كه سرووشتي
بون جوان تره له راهاتن (خوگيرى)، چونكه نه گهر رهوشتي بهرز سرووشتي
بيټ نه بيټه رهفتار و خويهك بو نه و كه سه، له جيبه جي كردنيدا پيوستى
به داواكارى نيه، وه له بانگه شه بو كردنيدا پيوستى به يارمه تي نيه و
ناره حه تيش نيه، به لام نه مه گه وره يى و منه تي خوايه نهيدا به هره كه سيك

6- تخريج الحديث: صحيح لغيره. أخرجه أبو داود رقم(5225) كتاب الأدب. وأحمد(206/4) وأخرجه
مسلم شطره الأول رقم(25, 26) كتاب الإيمان. والترمذي رقم(2011) كتاب البر والصلة، وقال
الرمذي حديث حسن صحيح غريب.

رەۋشە بەرزەكان

كەببەۋىت، ۋە لەگەورەبى ئەمە: واتە: گەورەبى رەۋشت بەرپىگەى سروشتى، كە ئەتوانىت بەدەستى بەئىنىت لەرپىگەى خۇشارەزاكردنەۋە، بەنەرم و نىانى راھاتن كەدواتر باسى دەكەين بە پشتىوانى خۋاى گەورە.

كاميان باشتەرە؟

ۋە لىرەش باسئىك ھەيە:

كاميان چاكتەرە پىاۋئىك رەۋشتى سوپاس گوزارانە رەنگى دابئتەۋە تىيادا، ۋە پىاۋئىكىش كەخۋى بەخت بكات لەسەر رەۋشتى بەرز، كاميان پلەۋ پايەى بەرزترە لەۋى تريان؟

ۋەلامان بۇ ئەم پرسىارە ئەۋەيە: كە گومان لەۋەدا نىە ئەۋ پىاۋەى كە رەۋشتى بەرزى تىدايە تەۋاوترە لەرۋى ئەۋەى كە رەنگى دابئتەۋە تىيادا، يان لەرۋى ئەۋەى كە ئەۋرەۋشتە بەرزەى تىدا بئت، چونكە پىۋىستى بە يارمەتى نىە ۋە قورسىش نىە بۇى لەبانگەشە بۇ كردنىدا، ۋە دەسبەردارى نابئت لەھەندئ شوئىن و ولاتدا، ئەۋكاتە رەۋشتى بەرز خو و سروشتى بونى تىايە، لەھەر كاتئىكدا، ۋە لەھەر شوئىنىكدا، ۋە لەھەربارىكدا بىنىت بەررەۋشتى بەرز دەبىنىت، ۋەئەمە لەم رەۋە بىگومان تەۋاۋە. ۋە ئەۋى تريان كە خۋى بەخت دەكات و بەررەۋشتى بەرزۋجوانى دەزانئ، گومانى تىدا نىە كە پاداشت ۋەردەگرئت لەرۋى خۇبەخت كردنەۋە، ئەمە چاكتەرە لەم رەۋەۋە، بەلام لەرۋى تەۋاۋ بونى رەۋشتەۋە كەم و كورى زۇرى تىدايە لەچاۋ پىاۋى يەكەم. ئەگەر مرؤف ھەردوۋ رەۋشتەكەى پىدرا، واتە سروشتى بوون ۋەراھاتن(خو گىرى)ئەۋە تەۋاۋ تر ئەبوۋ.

رەۋشە بەرزەكان

ۋە بەشەكانىشى ئەمانەن:

- 1- بېبەش بون لەرەۋشت جوانى سروسىتى بون ۋەراھاتن(خو گىرى).
- 2- بېبەش بون لەسروسىتى بون نەك راھاتن(خو گىرى).
- 3- ئەۋەى پىي بەخىراۋە لەسروسىتى بون نەك راھاتن(خو گىرى).

ۋە گومان لەۋەدانىيە كە بەشى سېھەمىيان چاكترە لەۋدوبەشەى تر چۈنكە لەنىۋان سروسىتى بوون و راھاتن(خو گىرى)دايە لەرەۋشتى بەرز⁽⁷⁾.

7 - ابن القىيم(رحمه الله) دەگىرىتەۋە: كە ھەموو رەۋشە جوانەكان لەدوو ھۆكارەۋە دروستەبن:

يەكەم: (الخشوع) ملكەج بوون.

دوۋەم: (علو الهمه) ورە بەرزى.

قال (رحمه الله) في كتاب الفوائد (ص210, 211) : بەلام رەۋشتى چاك ۋەكو: نارام گرتن، نازايەتى، داد پەرۋەرى، پياۋەتى، پاكىتى، پاراستن، دەست بلاۋ، خەون، لىخۇش بوون، لىبوردن، لەۋانەيە، شكۆمەندى، ھىزى خودى لەسەر سوكى، خۇ بەبچوك زان، قايىل، راستگۆ، نيەت پاك، پاداشتى چاكە

ۋەكو خۇى يان زياتر يان بېئاگابىي لەخرابى خەلكى، ۋە ۋاز ھىنان لەشتىك كە پەيوەندى بەۋەۋە نيە،سەر زەنشت كردنى دل لەرەۋشتى خراب و ھتد....، ھەموو ئەمانە لە ملكەج بوون و ورە بەرزىەۋە دروست دەبن. ۋە خۋاى گەۋرە نامازەى بەۋە كردۋە كەزەۋى ملكەجى دەبىت، پاشان باران دەبارىت ۋەپاشان زەۋى دەلەرزىت پاشان جوانى و دلخۇشى ۋەرنەگىرىتتەۋە، ئەۋ دروست كراۋە ئەگەر ئەۋەى توۋش بوو ئەۋە بەختى خۇيەتى لەسەر كەۋتن.

بوارهکانی رهوشته جوانی

زۆر بهی خه لکی بیری بو ئه وه ئه چیت که رهوشته بهرزی تایبه ته به هه لسوکه و تکرده له گه ل خه لکی جگه له خوا به لام ئه م تیروانینه که موکورتیه، چونکه رهوشته بهرزی وه کوچۆن هه لسوکه وه ته له گه ل خه لک، ههروه ها هه لسوکه وه ته له گه ل خواش، که واته بابته تی رهوشته بهرزی: هه لسوکه وه تی دروستکه ری بهرزی بهرزه، وه ههروه ها هه لسوکه وه تی خه لکیش، وه ئه م بابته پیویسته که هه موو که سیک لی ئاگادار بیت.

یه که م: بیبهش بون له رهوشته جوانی سروشتی بون وه راهاتن (خو گیری).

رهوشته بهرزی له هه لس و کهوت کردن له بهرام بهر خوادا له سی شتدا کوئه بیته وه:

- 1- باوهر بوون و بهراسته دانانی ههوالهکانی خوی پهروهردگار.
- 2- باوهر بوون به ههوالهکانی خوی پهروهردگار له جی به جی کردندا.
- 3- وهگرتنی بهلاو روداوهکانی خوی گهوره به ئارامگری و رازیبوون.

رەۋشە بەرزەكان

كەۋاتە رەۋشت جۋانى لەگەل خۋادا لەسەر ئەم سى شتە بەندە:

يەكەم: باۋەر بوون و بەراستگۆ دانانى ھەوالەكانى خۋاى پەرۋەردگار.

بەجۆرىك كەگومان لای مەرۇف دروست نەكات، يان نەبىتە ھۆى دزايەتى كىردنى فەرمانەكانى پەرۋەردگارى بەرزو پىرۆز، چونكە ھەوالەكانى پەرۋەردگارى بەرزو پىرۆز لەسەر زانستەۋە نىردراۋە، ۋە خۋاى پاك و بىگەرد راستگۆ ترىنى قسە كارانە ھەرۋەكو چۆن لە باسكىردنى خۇيدا دەفەر موۋىت: { وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا } النساء: [87].

ۋاتە: ﴿جاكىٰ لەخۋا قسە و گوفتارى راسترە﴾؟!.

ۋە پىۋىستە مەرۇف متمانە بە راست گۆى قسەكانى خۋاى پەرۋەردگار ھەبىت،

ۋە داکۆكىشى لەسەر بكات، ۋە لەپىناۋىدا تىبكوشىت، بەشىۋەيەك كە ھىچ گومان يان ھاۋشىۋەى گومان نەكەۋىتە دلىۋە ۋە ھەۋالى راستى خۋاى پەرۋەردگار ۋە پىغەمبەرەكەى ﷺ.

ۋەئەگەر بەندە ئەم رەۋشتەى تيا بەدى ھات ئەتوانىت ھەر گومانىك رەت بكاتەۋە لەسەر ئەۋكەسانەى كە مەبەستىكىان ھەيە لەدزايەتى كىردنى خۋا، جا ئەگەر موسولمان بن و خۇيان قسە بكنە لەخۇيانەۋە كە لەدىنى خۋادا بوونى نەبىت، يان لە بىپرۋاكان بن كە گومان دەخەنە دلى برۋادارانەۋە بەمەبەستى دو روۋى و ھەئخەلەتاندنيان.

رهوشته بهرزهگان

نمونه‌یک له‌سه‌ر نهم بابته‌ته فه‌رمووده‌ی (می‌ش)ه‌که. (الذباب)

له‌(صحيح البخاري)دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی (أبي هريرة)وه رضي الله عنه که
پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: ((إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي شَرَابٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ،
ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ فَإِنَّ فِي إِحْدَى جَنَاحَيْهِ دَاءً
وَالْأُخْرَى شِفَاءً))⁽⁸⁾، واته: (ئه‌گه‌ر

می‌ش که‌وته ناو خواردنه‌وه‌ی
هه‌رکه‌سیکتان با نوقمی بکات له‌ناو
خواردنه‌وه‌که‌یدا، پاشان ده‌ری بینیت

له‌ناو خواردنه‌وه‌که‌یدا چونکه له‌بالیکیاندا نه‌خوشی هه‌یه وه‌له‌و باله‌که‌ی
تریدا چاره‌سه‌ر هه‌یه)).

نهمه هه‌والیکه له پیغه‌مبه‌ره‌وه‌وه صلی الله علیه و آله هاتوه،

وه پیغه‌مبه‌ریش صلی الله علیه و آله له‌کاری نادیاردا له‌خویه‌وه قسه ناکات، هه‌تا خوی
په‌روه‌ردگار وه‌حیی بونه نی‌ریت چونکه نه‌ویش وه‌کو نی‌مه مرؤفه، وه
مرؤفیش له‌کاری نه‌ینی نازانیت به‌لکو خوی گه‌وره پی‌ی فه‌رمووه: { قُلْ لَّا
أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي
مَلَكٌ إِن تَبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ } [الأنعام: 50].

واته: ﴿نَهَى مُحَمَّدٌ صلی الله علیه و آله بَلَىٰ مِنْ بَيْتَانِ نَالِيمٍ خَه‌زَيْنَه‌کانی خوا لای منه
وه‌ستی نه‌ینیش نازانم وه پی‌تان نالیم بی‌گومان من فریشته‌م شوینی هیج
ناکه‌وم نه‌وه نه‌بیت سروش و نیگا کراوه بوم﴾.

8- أخرجه البخاري رقم(3320)، (3093) كتاب الطب. وأبو داود بنحوه رقم(3844)كتاب الأطعمة.
وأخرجه ابن ماجه رقم(3505)كتاب الطب. وأحمد في المسند (246/2, 236, 340, 355).

رهوشته بهرزهکان

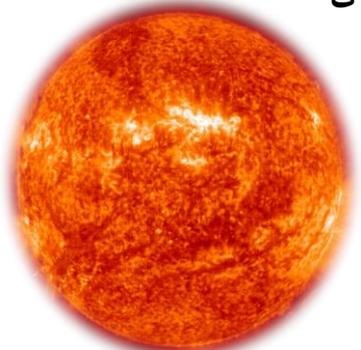
پیویسته لهسه‌رمان ئەم هه‌واله به‌رهوشتی بهرز وه‌ریگرین وه‌ره‌وشته به‌رزیش به‌ره‌و ئەم هه‌واله پیویسته به‌رازی بوون و ملکه‌چ بوون وه‌ربگریت، وه‌پالپشتی قسه‌که‌مان له‌م فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که راسته وه‌راستیشی فه‌رمووه، ئەگه‌ر که‌سی‌کیش ره‌خنه‌ی گرت بابیگریت، وه‌ دلنیاين له‌وه‌ی که هه‌رکه‌سیک پیچه‌وانه‌ی ئەو راستیه‌ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ی کرد ئەوه مایه‌پوچه، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: { فَذَلِكُمْ اَللّٰهُ رَبُّكُمْ اَلْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعْدَ اَلْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ } [یونس: 32].

واته: ﴿هه‌ر ئەو خوايه په‌روه‌ردگاری راستی ئیویه ده‌ی له‌پاش راستی هیه‌ج هه‌یه جگه له‌گومرایی ده‌ی چۆن له‌ریگه‌ی راست لاده‌درین؟﴾ .

نمونه‌یه‌کی تر (له هه‌واله‌کانی رۆژی دوایی):

خوای په‌روه‌ردگار هه‌والیدا به پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: { اَنَّ الشَّمْسَ تَدْنُو مِنْ اَلْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِقَدَرِ مِيلٍ } ⁽⁹⁾، واته: ((به‌راستی له‌رۆژی دوایدا خۆر له‌ دروست کراوه‌کان نزیک ده‌بیته‌وه به‌ئهن‌دازه‌ی میلیکی چا‌ورشتن)).

جائه‌گه‌ر ئەو میله میلی چا‌ورشتن بیت یان میلی نیوان بیت، وه‌ئهم نیوانه له‌نیوان خۆر و سه‌ری دروست کراوه‌کان که‌مه له‌گه‌ل ئەوه‌شدا خه‌لکه‌که ناسوتین به‌گه‌رمیه‌گه‌ی، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئەگه‌ر ئیستا خۆر که‌می‌ک بیته خواره‌وه ئەوا هه‌موو زه‌وی و ئەوه‌شی تیدایه ده‌سووتین.

9- أخرجه مسلم رقم(62)كتاب الجنة ونعيمها. والترمذي رقم(2421)كتاب الزهد.

رهوشته بهرزهکان

ئەمەش منەتیکە بەسەر خەلکیهوه لەپۆژی دوااییدا، پاشان دەمیننەوه بەیهک چرکه ساتیش بەبی ئەوهی بسوتین؟! ئیمەش بەم کەسه دەئین: ئەبیت بەرامبەر بەم فەرموودهیه رهوشته بهرز بیت.

رهوشته بهرزى وهكو ئەم فەرمووده راسته دەبیت وهری بگرین و باوهپیشمان پئی هەبیت، وه نابیت لەدیشماندا گومان و پارایی هەبیت، وه دەبیت بزانی که ئەم ههواله‌ی پیغه‌مبەر ﷺ پئی گه‌یاندوین راسته، به‌لام لی‌ردها جیاوازیه‌کی زۆر هه‌یه له‌نیوان تیغه‌یشتنی خه‌لکیدا له‌دونیادا وه له‌پۆژی دوایشدا، به‌جۆریک ناکریت به‌راورد بکه‌ین له‌نیوان ژیان له‌دونیاو له‌دوارپۆژدا، به‌هۆی بوونی ئەم جیاوازییه گه‌وره‌وه. ده‌زانین که‌خه‌لکی له‌پۆژی دوایدا ده‌هه‌ستن (50000) په‌نجا هه‌زارسال!! به‌به‌راورد به‌ پۆژانی دنیا، ئایا که‌سیک ده‌توانیت (په‌نجا هه‌زار) خوله‌ک بوه‌ستیت؟

وه‌لام: ئەوه ناکریت، که‌واته جیاوازییه‌که گه‌وره‌یه، وه ئەگه‌ر وابیت، ئەوا موسوڵمان ئەم هه‌واله به‌سنگ فراوانی و دنیایی وه‌رده‌گریت، وه تیغه‌یشتنی بۆی فراوان ده‌بیت، وه دلشی بۆ ئەوه ده‌کریت‌هوه که ئاماژه‌ی بۆ کراوه.

دووه‌م: رهوشته بهرزى له‌به‌رامبەر خواى گه‌وره‌دا ئەوه‌یه: که‌ده‌بیت مرؤف برپاره‌کانی خوا به‌پازیبوون و جی به‌جیکردن وه‌ربگریت وه هیچ شتیک له‌برپاره‌کانی خوا رهد نه‌کاته‌وه، ئەگه‌ر یه‌کی له‌فه‌رمانه‌کانی خواى رهد کرده‌وه ئەوا کاریکی نه‌شیاوی به‌رامبەر خواى تاك و بیهاوتا کرده‌وه، جائه‌گه‌ر رهدی برپاره‌که‌ی بده‌نه‌وه، یان به‌هۆی لووت به‌رزیانه‌وه رهدی بده‌نه‌وه و کاری پینه‌که‌ن، یان به‌هۆی که‌مته‌رخه‌می له‌کاره‌کانیاندا رهدی

رەۋشە بەرزەكان

بدەنەۋە، ئەمانە ھەموۋى پىچەۋانەى رەۋشە بەرزىيە لە بەرامبەر خۋاى تاك و بەتوانادا.

نەمۇنەش بۇ ئەۋە رۆژۋوبون(الصوم):

گومان لەۋەدا نىە كەرپۆژوو ناپەحەتە
لەسەر رۆژۋوۋەوان، چونكە مرۆف
ئەۋشەتەنە وازلىدىنىت كە رۆژانە لەلای
ئاشنايە، لە خواردن و خواردنەۋە، وە

تىكەل بوونى ھاوسەرى، وەئەمە كارىكى گرانە لەسەر شانى مرۆف بەلام
مرۆف لە رەۋشە بەرزىدا بەرانبەر خۋاى بىھاوتادا ئەم داواكارىيەى خۋاى
گەۋرە وەرەگرىت، يان بەمانايەكى تر: ئەم رىز لىنانە وەرەگرىت، وە
لەراستىدا ئەمە بەخشنەيەكە لەلایەن خۋاى بىھاوتاوە بۇ مرۆفەكان،
كەسى برۋادار بەم بەخشنەيەى خوا رازىيە وە بەسنگ فراوانى و دل
نيايى وەرى دەگرىت، ناخى بۆى فراوان دەبىت و واى لىدەكات كە لەرۆژە
زۆر گەرمەكانىشدا رۆژوو بگرىت، ئەۋىش بەسنگ فراوانىيەۋە بەو رۆژوو
گرتنە رازىيە، چونكە رەۋشەى جوانەكات بەرانبەر خۋاى پەرۋەردگار،
بەلام ئەۋكەسەى رەۋشەى ناشرىنە بەرانبەر خۋاى گەۋرە ئەم فەرمانانە بە
بىزارى و رپق لىبوونەۋە وەر دەگرىت، وەئەگەر مرۆف لە سزاي خۋاى
گەۋرەو بالادەست نەترسىت وە سوپاس گوزارى نەكات، ئەۋە رۆژۋوى
نەدەگرت.

پهوشته بهرزهکان

نمونه یه کی تر نویتز (الصلاة):

گومانی تییدا نیه که نویتز لهسه ر شانی ههندي کهس قورس و گرانه، ههروهها لهسه ر شانی دوورووهکان قورس و گرانه، ههروهکو چوئن

پيغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفه رموويت: ((أَنْقُلُ
الصَّلَاةَ عَلَى الْمُنَافِقِينَ: صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ
الْفَجْرِ))⁽¹⁰⁾، واته: ((قورس ترين نویتز له لای
دورووهکان نویتز خهوتنان و نویتز به یانییه)).

به لأم نویتز به لای برواداران هوه قورس نیه، ههروک خوی پهروه ردگار
دهفه رموويت {وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ}
[البقرة: ٤٥ - ٤٦].

واته: ﴿پهنا ببهنه بهر نارام گرتن و نویتز ئه رکیکی گهوره و گرانه مه گهر
لای ئه وان ه نه بیئت که له خوا ئه ترسن واته خویان بهزل نازانن وه ئه وان ه
که پیمان وایه بیگومان به خزمهت پهروه رگاریان دهگن وه ئه وان دئیان
بو لای ئه وه دهگه رینه وه ﴿، وه ئه مه لهسه ر ئه وان ه قورس و گهوره نیه به لکو
سوک و ئاسانه، هه ره له بهر ئه مه پیغه مبه رمان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفه رموويت:
((وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ))⁽¹¹⁾، واته: ((بیلبیله ی چاوم □
له نویتز دایه)).

10- أخرجه البخاري رقم(644)كتاب الأذان. مسلم رقم(251, 252, 253)كتاب المساجد. والترمذي رقم(217)في أبواب الصلاة. وأبو داود رقم(548)كتاب الصلاة. والنسائي رقم(848)كتاب القبلة. وابن ماجه رقم(791)كتاب المساجد.

11- تخريج الحديث: صحيح لغرة. أخرجه النسائي رقم(3949), (3950)كتاب عشرة النساء. وأحمد في

رهوشته بهرزهکان

کهواته نوئژ بیلبله‌ی چاوی مروّفی بروداره، وه رۆژانه نوئژی زیاد کردوووه بۆ ئەوهی بتوانیت به‌بینینی خوای گه‌وره شاد ببیت له‌رۆژی دوااییدا، له‌به‌رئ‌ه‌وه ئەو پاداشته‌که‌ی به‌گه‌وره ترین شیوه ده‌داته‌وه، له‌به‌ر ئەوهی نوئژ کۆله‌که‌ی دینه وه یه‌که‌م شتی‌که که مروّف لئ‌ی‌چینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کریت له‌رۆژی دوااییدا.

وه ره‌ه‌وشته به‌رزی به‌رانبه‌ر خوای په‌روه‌ردگار له‌نوئژدا ئەوه‌یه که به‌شیوه‌یه‌کی دل‌ فراوانی و ئاسوده جی به‌جی بکه‌یت، به‌جۆریک بجیته ناو نوئژه‌وه وه‌کو چۆن ئەچیته ناو جل و به‌رگه‌کانته‌وه و چاوه‌کانته‌وه نه‌روانیت به‌ملاو لادا، چاوه‌رپی بکه‌یت هه‌تا کاتی نوئژه‌که به‌سه‌ر ئەچیت، ئەگه‌ر نوئژی نیوه‌رۆت کرد تامه‌زرۆ بیت بۆ هاتنی کاتی نوئژی عه‌سر، وه‌ئ‌ه‌گه‌ر نوئژی شیوانت کرد تامه‌زرۆ بیت بۆ هاتنی کاتی نوئژی خه‌وتن، ئەگه‌ر نوئژی خه‌وتنت کرد تامه‌زرۆ بیت بۆ هاتنی کاتی نوئژی به‌یانی. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌یه پیغه‌مبه‌رمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموویت: ((يَابِلَالُ أَرْحَنًا بِالصَّلَاةِ))⁽¹²⁾، واته: ((ئەه‌ی بیلال ئاسوده‌مان که به‌بانگ دان بۆ نوئژ)). پیشه‌وامان ده‌فه‌رموویت: ئاسوده‌مان که پی، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئاسوده‌یی و دل‌نیایی و هیمنی و له‌سه‌ر خۆی تیا‌یه، نه‌ک وه‌کو هه‌ندی‌ک که‌س که ئەئ‌ین: ئاسوده‌مان که پی، له‌به‌ر ئەوه‌ی قورس و گرانه له‌سه‌ریان و وه‌ ناره‌حه‌ته له‌سه‌ر شانیان.

المسند(3/199, 128, 285) وهو في صحيح الجامع رقم(3134).

12- تخريج الحديث: صحيح. أخرجه أبو داود رقم(4985)كتاب الأدب. وأحمد في المسند(5/364) من طريق مسعر بن كدام عن عمرو بن مرة عن سالم بن الجعد، عن رجل من أسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم. والإسناد صحيح وجهالة الصحابي لا تضر. والحديث في صحيح الجامع للألباني رقم(7892).

رهوشته بهرزهکان

بهه شیوه هه‌میشه دلت په‌یوه‌ست که‌یت بهه نویژانه، گومانی تیدا نیه که
ئه‌مه نیشانه‌ی ره‌وشت به‌رزیه به‌ران‌به‌ر خوی به‌رزو بلند.

نمونه‌ی سیه‌هم: حه‌رامیه‌تی سوو خوری (تحریم الربا)

له کرین و فرۆشتندا سوو‌خۆریمان له‌سه‌ر قه‌ده‌غه کراوه به‌شیوه‌یه‌کی
دلنیایی وه کرین و فرۆشتنیشمان بو حه‌لال کراوه، هه‌روه‌کو خوی
په‌روه‌گار ده‌فه‌رمویت: { الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ
الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ } [البقرة: 275].

واته: ❖ ئه‌وانه‌ی که‌سوو (الربا) ده‌خۆن راست
نابنه‌وه له‌گۆره‌کانیاندا مه‌گه‌ر چۆن که‌سیک
راست ده‌بیته‌وه که‌شه‌یتان ده‌ستی لی
وه‌شان‌دیبت وه توشی فی لیهاتن بو‌بیته‌وه
به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌یه، سوو خۆران ووتیان: کرین
و فرۆشتن وه‌ک سوو خۆری وایه له‌کاتی‌کدا خوا رپی داوه به‌کرین و
فرۆشتن به‌لام سووی قه‌ده‌غه کردووه ئینجا ئه‌وه‌که‌سه‌ی پپی گه‌یشت
ئامۆژگاریه‌ک له‌په‌روه‌ردگاریه‌وه، وه خیرا ده‌ستی لی هه‌لگرت ئه‌وا ئه‌وه‌ی
له‌وه و پپش وه‌ری گرتووه بو خۆیه‌تی (له‌سوو خواردن) وه‌کاری ئه‌و
حه‌واله به‌خوایه، وه‌ئه‌وه‌ی گه‌رایه‌وه (بو سوو خواردن) ئائه‌وانه هاو‌رپی
ئاگرن تیایدا ده‌مینه‌وه به‌هه‌تا هه‌تایی ❖.

پهوشته بهرزه‌کان

پاش ئه‌وهی ئاموژگاری کرا برپاریدا بگه‌رپیتته‌وه بۆ سوو خۆری، وه برپاره‌کەشی زانی، ئه‌وه په‌یمانی هه‌تا هه‌تایی پی دهرپیت به‌مانه‌وهی له‌ئاگری دۆزه‌خدا، په‌نا به‌خوا ده‌گرین، به‌لکو له‌دویناشدا په‌یمانی شه‌ر(جه‌نگ)ی پی ئه‌درپیت.

خوای په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رموویت {فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ} [البقرة: 278].

واته: ❖ ئه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی برواتان به‌خوا هیناوه له‌خوا بترسن وه ده‌ست هه‌لگرن له‌وه‌ سووه‌ی که‌لای خه‌لک ماوتانه ئه‌گه‌ر ئیوه باوه‌ردارن ، ئینجا ئه‌گه‌ر ده‌ستان لی هه‌ل نه‌گرت که‌واته بزانی و ئاگادار بن به‌جه‌نگیک له‌لایه‌ن خواو پیغه‌مبه‌ری خواوه ❖.

ئهم قسه‌یه‌ی خوای گه‌وره به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گه‌وره‌ی ئهم تاوانه، وه ئهم گونا‌هه‌ش له‌ گه‌وره‌ ترینی گونا‌هه مه‌ترسیداره‌کانه.

وه باوه‌ردار ده‌بیت ئهم فه‌رمانه‌به سنگ فراوانی و رازی بوون و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان وه‌رگرپیت، به‌لام بیباوه‌ر به‌پیچه‌وانه‌ی باوه‌رداره‌وه‌یه له‌وه‌رگرتنیدا، دلی پی ته‌نگ ده‌بیت، له‌وانه‌یشه فرت و فیلی تیا بکات به‌جۆره‌ها فیلی، چونکه ئیمه ده‌زانی که له‌سوودا سوود و قازانجیکی دنیایا هه‌یه وه هیچ مه‌ترسیه‌کی تیا نیه، به‌لام له‌ راستیدا ئهمه قه‌زانجه بۆ که‌سیک وه زیان گه‌یانده به‌که‌سیک، هه‌ر له‌به‌ر ئهمه خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت { وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ } [البقرة: 279].

رهوشته بهرزهگان

واته: ❖ وه ئهگهر پهشیمان بوونهوه ئهوه تهنها سهرمایهکانتان هی ئیوهیه نه ستهم بکهن لهخهئکی وه نه ستهمتان لی دهکریت ❖.

سیههم: وهگرتنی بهلاو روداوهگان لهلایهن خوای گهوره به نارامگری و رازی بوون

ههمومان دهزانین که
فهرمانهگانی خوای گهوره
که لهسهه بهندهگانی
دایناوه ههمووی بهپیی
خواستی بهندهگانی نیه
بهو واتایهه ههندیکیان

لهگهه خوستی بهندهگانیدا دهگونجیت وه ههندیکیشی ناگونجیت.

بو نمونه نهخووشی:

لهگهه خوستی مروقه ناگونجیت، ههموو مروقیك پیی خووشه که
تهندروست و لهش ساغ بییت.

ههروهها ههژاری:

لهگهه خوستی مروقه ناگونجیت، ههموو کهسیك پیی خووشه دهولههمنند
بییت.

پهوشته بهرزهکان

ههروهها نهزانی:

لهگه ل خواستی مرؤف ناگونجیت، مرؤفیک پیی خوشه که زانابیت، بهلام تواناکانی خوی پهروهردگار جیاوازن وه داناییه کهی خوی پهروهردگار خوی دهزانی، لهوانه ههندیکی لهگه ل خواستی مرؤفدا نهگوریت، دلشی پیی فراوان دهبیت بهگویرهی سروشتی مرؤفه که، ههندیکیشی لهگه ل سروشتی مرؤفدا ناگونجیت

کهی بهرپهوشته جوانی له بهران بهر خوادا بگهینه ئاستی تیگه یشتن له

تواناکانی؟

یه کهم: پهوشته جوانی له بهران بهر خوادا به پیی ئاستی تیگه یشتن

له تواناکانی:

پزاییت بهوهی که خوا دهیپیت بهسرتدا، وه دلت ئاسوده بیت بهوهی بزانی که خوی گهوره نهوهی که هیناویهتی بهسرتدا بیگومان حکمه تیکی گهوره و مه بهستیکی سوپاس کراوی تیادیه که شایه نی سوپاس و پیزانینه.

به پیی ئەمه پهوشته جوانی له بهران بهر خوادا به ئەندازهی تیگه یشتن له تواناکانی، نهوهیه که مرؤف خۆ به دهسته وه بدات وه ئاسوده بیت، هه له بهر ئەمه خوی گهوره ستایشی خۆ پراگران دهکات و دهفه رموویت: { وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ (۱۵۵) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ } - البقرة: [۱۵۵-۱۵۶].

رەۋشە بەرزەكان

واتە: ﴿جا مژدە بدە بەخۇ راگران ، ئەوانەى كە لەگەل دوچارى سەختى يەك بوون دەلئىن ئىمە ھەر ھى خواين و بۆلاى ئەو دەگەرپىنەوہ﴾.

دووەم: رەۋشە جوانى لە مامەلەكردن لەگەل خەلكىدا:

بەلام رەۋشە جوانى لەگەل خەلكىدا ھەندىك پىيان وايە كە دور خستەوہى زەرەرو زيانە، وە ھەولدانەبۇ بەخشندەيى، وە رووخوشى(دەم بەخەندە) لەگەل خەلكىدا، ئەمە لەحەسەنى بصريەوہ گىرپراوہتەوہ (رحمە اللہ)⁽¹³⁾.

يەكەم: وەستاندى خراپەكارى (كارى ناشرىن)

13- انظر الآداب الشرعية(216/2). وەھەندىك پىناسەى ترى رەۋشە جوانى ھەيە لەوانە: پىناسەى الواسطى كە دەفەرموويت: ئەوہيە كە بەرامبەر كەس نەوہستىت وەكەسش بەرامبەرى نەوہستىت بەھوى ئەوہى كە زۆر بەباشى خواى گەورە دەناسىت. وە ھەندىك دەفەرموون: دوركەوتنەوہيە لە رىسوايى وە چىز وەرگرتن لە چاكەكانى خوى. وە ھەندىك دەفەرموون: تىكۆشانە بۇ كارى جوان وە وەستا ندىنى كارى ناشرىنە. وەپرسىارى ئاسانى لى بكرى: نزيك لە شتى رىي تى بچىت وە پاداشت و بەزەيى جىبىلئىت بۇ ستەم كار وە داواى لىخۇش بوون كردن بوى وە بەزەيى ھاتنەوہ پىيدا. گەرآنەوہ بۇ كتیبى مدارج السالكين لابن القيم(294/2) الإحياء لأبي حامد الغزالي(53/3) والآداب الشرعية(216/2).

رهوشته بهرزهکان

واتای وهستانندی کاری ناشرین ئهوهیه که مرؤف خراپه‌ی خو‌ی له‌خه‌لکی دووربخاته‌وه جا ئه‌گهر ئه‌وکاره خراپه په‌یوهندی به‌پاره‌وه هه‌بی‌ت، یان به خودی مرؤفه‌وه، یاخود په‌یوهندی به شه‌ره‌فه‌وه بی‌ت، ئه‌گهر که‌سیک

خراپه‌ی خو‌ی له‌سه‌ر
رپ‌گای خه‌لکی لانه‌بات جا
ئه‌گهر ئه‌و خراپه‌یه به
سه‌روه‌ت و سامان بی‌ت،
یان به خودی مرؤف
خو‌یه‌وه بی‌ت، یان
په‌یوهندی به‌شه‌ره‌ف و

ناموسه‌وه هه‌بی‌ت، هه‌رکه‌سیک خراپه‌ی خو‌ی له‌خه‌لکی لانه‌دات ئه‌وه

ئه‌وکه‌سه ره‌وشتی جوان نیه، به‌لکو که‌سیکی خراپه.

په‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئازاردانی مرؤفی حه‌رام کردوه به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک بی‌ت وه ئه‌م

قسه‌یه‌شی هه‌موو ئوممه‌ته‌که‌ی ده‌گری‌ته‌وه که‌سی لێ ده‌رناچیت،

هه‌روه‌گوفه‌رموویه‌تی:

((إِنَّ دِمَاءَكُمْ، وَأَمْوَالَكُمْ، وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ

هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا))⁽¹⁴⁾ واته: ((ببگومان خوینتان و سه‌روه‌ت و سامانتان و

شه‌ره‌ف و ناموستان حه‌رامه بو‌تان له‌سه‌ر یه‌ک تر، وه‌کو حه‌رامیه‌تی ئه‌م

رؤزه‌تان، له‌م مانگه‌دا، له‌م ولاته‌دا)).

ئه‌گهر پیاویک ده‌ست درپژێری بکاته سه‌ر مالی خه‌لکی به‌خواردنی سه‌روه‌ت

و سامانیان، یان فی‌لیان لێ بکات، یان ناپاکیان به‌رانبه‌ر بکات، یان به‌کوشتن

و لی‌دان ده‌ست درپژییان بکاته‌سه‌ر، یان به‌جنی‌ودان و به‌خراپه‌ی باس

رهوشته بهرزهکان

کردنیان بهبی ئاگاداری خوئیان یان قسه به دهمه وه هه ئبهستن، بهمه ناوتریت رهوشتی جوان له گه ل خه لکی، چونکه خراپه ی خو ی له سه ر خه لکی لانه برد، نه و گونا هه گه وره نه بی ت تا نه گات به وکه سه نه ی که مافی زو رتریان له سه ریه تی.

بو نهمونه به خراپه مامه له کردن له گه ل دایک و باوکدا گه وره تره له خراپه به رانه بر هه ر که سیکی تر، وه خراپه له گه ل که سه نزیکه کان گه وره تره له خراپه کردن به رانه بر که سه دو وره کان، وه خراپه له گه ل دراوسی دا گه وره تره له خراپه کردن به رانه بر که سیکی که دراوسی ت نه بی ت، وه هه ر له بهر نه مه پیغه مبه رمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: ((وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، قَالُوا: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقُهُ))⁽¹⁴⁾، واته: ((سویند به خوا نه وکه سه ئیمانی ته واو نییه، سویند به خوا نه وکه سه ئیمانی ته واو نییه، ووتیان: کی نه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: نه وکه سه ی دراوسی که ی له به لآو ئا زا وه ی بی وه ی و سه لامه ت نه بی ت)).

14- أخرجه البخاري رقم(6061) كتاب الأدب. واللفظ له. ومسلم بنحوه رقم(73) كتاب الإيمان ولفظه: "لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقُهُ". واته: ((ناجیته بهه شته وه نه وکه سه ی دراوسی که ی لی دنیا نه بی ت له به لآو ئا زا وه ی)). قال النووي: البوائق: جمع بانقة وهي الغائلة والداهية والفتك. انظر مسلم بشرح النووي(207/2).

دووهم: واتای ههولدان بۆ بهخشندهیی

بهخشندهیی: مانای بهخشندهبوون و بهرپیزی، واته: ههول بادات بۆ

بهخشندهیی و بهرپیزی و لیبوردهیی له بهران بهر خه لکیدا. بهخشندهیی بهو شیوهیه نیه که ههندیك دهئین تهنها تیکۆشانه بهمال و سامان و بهس، بهلکو دهبیئت بهخشندهیی بهتیکۆشانی

خودی و به خو بهخت کردن و پلهو پایه و سهروهت و سامان و زانست بیئت.

ئهگهر کهسیکمان بینی ئیش و کاری خه لکی بهرپی دهکات، وه یارمهتی دهدات، ئهو ئیش و کارانهی که خه لکی ناتوانن بیگهیهنن بهدهست دهسهلاتداران ئه مان بۆیان دهگهیهنن، زانستیش له ناو خه لکیدا بلاو دهکه نهوه، سهروهت و سامانه کهیان له نیوان خه لکیدا دابهش دهکن، ئایا بهنیوهی ئهمهش ئهوتریئت رهوشته بهرزی؟

بهلی، بهنیوهی ئهمهش دهویئت رهوشته بهرزی، چونکه تیکۆشانه بۆ بهخشندهیی، له بهر ئهمه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویهتی: ((إِنَّ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتُ، وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقِ حَسَنٍ))⁽¹⁵⁾

15- تخریج الحدیث: صحیح لغیره. أخرجه الترمذی رقم(1987) کتاب البر والصلة. وقال: حدیث حسن صحیح. وأحمد فی المسند(4/153, 158, 236) من حدیث أبی نر ومعاذ بن جبل رضی الله عنهما. وهو فی صحیح الجامع الصغیر رقم(97).

رهوشته بهرزهکان

((لههەر جیییه کدا بوویت له خوا بترسه، وه به دوای هه لهو تاوانه کانتدا چاکه بکه و تاوانه کانت دهرپیتته وه، وه له گهه له خه لکیدا رهوشته جوان به)).

له پێچهوانه هه لسوکهوت کردنی خه لگی به رهوشتی جوان

ئه گهر ستهم یان خراپهت به رامبهه کرا، تو لئی خووش بیت و لیبوردنه

بیت به رانبهه ری وه خوای په روهردگار ستایشی ئه وه که سانه دهکات که

لیبوردنه، خوای گه وره به به هه شتییه کانی فه رموووه {الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي

السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ}

[آل عمران: 134].

واته: ❖ ئه وانیه مال ده به خشن له پێی خوادا له کاتی خووشی دهوله مهندی و

ناخووشیدا و رقی به تینی خوایان ده خوئه وه و ده بوورن له خه لگی خواش

چاکه کارانی خووش دهویت ❖.

خوای گه وره فه رمووویه تی: {وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ

فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ

النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ {البقرة: 237}.

واته: ❖ خو ئه گهر ئیوه (ئه ی پیاوان) ژنان ببورن هه موو ماره ییه که یان

بده نی، وه یان ئیوه (ئه ی ژنان) ده ست له نیوه که ی خو تان هه ل بگرن و هیج له

پیاوه کانتان مه سینن بی شک هه ردوو باره که په سه نده و به ناکاری ته قوا

دارانه وه نزیکتره ❖

وه هه روه ها خوای گه وره فه رمووویه تی: {وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ

أَنْ يُؤْتُوا أَوْلِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَّا

پهوشته بهرزهکان

تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ { [النور: 22].

واته: ❖ دهبا ئه و جوړه مهردانه لیبیان ببورن و چاویان لی بیویشن؛ له وهی بهسه ریاندا دیت ببورن و پشت گوپی بخهن و برؤنه وه سهر پیاو هتیه که ی جارانی خو یان ❖.

ههروه ها خوی گه وره فه رموویه تی: { وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ } [الشوری: 40].

واته: ❖ نینجا هه رکه سیك له توله ی دست دریزی کار چاوپو شی کردو پاشانیش نیوان خو یانی سازدایه وه ئه وه پاداشتی لای خوییه ❖.

هه ر مرو فیک په یوه ندی به خه لکیه وه بکات، بیگومان ده بیت شتیکی خراب له خه لکیدا به دی بکات، وه لأمی بو ئه م خراپه یه ئه وه یه که لی خوش بیت و لی ببوریت، بابزانیت که لیخوش بوونی و لیبوردنی ئه بیته هوی ئه وه ی که له پاشه رپوژیدا پاداشته که ی وه ر دهگریته وه، له رپوژی دوا ییدا ئه و دوژمنایه تییه نیوانیان دهگوریت بو ژیانیکی پر له خوشی و خوشه ویستی و هاورپییه تیان، خوی گه وره فه رموویه ت { وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ } [فصلت: 34].

واته: ❖ چاکه و خراپه وه کو یه ک نین به چاک ترین شیوه وه لأمی خراپه بدهروه ئه وسا که سیك که له نیوان توو ئه ودا دوژمنایه تی هه یه وه ک دوستیکی دل سو زو گیانی به گیانی لی دیت ❖.

رهوشته بهرزهکان

پیشبینی بکن نهی نهوکهسانه‌ی که زمانی عه‌ره‌بی نه‌زانن که چوئن وه‌لامه‌که به (إِذَا)ی (الْفُجَائِيَّة) هاتوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی (إِذَا) ی (الْفُجَائِيَّة) ناماژه‌یه بو رودانی کاره‌که به خیرایی: {فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ} [فصلت: 34].

واته: ❖ **ئه‌وسا که‌سیک که له‌نیوان توؤ نه‌ودا دوزمنایه‌تی هه‌یه وه‌ک دۆستیکی دلسۆزو گیانی به‌گیانی لیدیّت ❖.**

به‌لام خو هه‌موو که‌سیک له‌وه‌دا سه‌رکه‌وتوو نابیت، وه‌ک خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: {وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ} [فصلت: 35].

واته: ❖ **به‌م ناسته‌ ناگات که‌سانیک نه‌بیّت که خو راده‌گرن و به‌ئارامن وه‌ پی‌ ناگات مه‌گه‌ر که‌سیک خاوه‌نی به‌شی هه‌ره گه‌وره بیّت له‌پاداشت ❖.**
ئایا ئیمه ده‌توانین له‌مه‌وه تیبگه‌ین که لیخوش بوون به‌رانبه‌ر تاوانبار ده‌بیّت به‌دنیایی سوپاس گوزاری خوا بین و فه‌رمانی خوا جی به‌جی بکه‌ین؟

وه‌لام: هه‌ندیک که‌س له‌م ئایه‌ته به‌م شیویه‌ تیده‌گه‌ن، به‌لام بو زانیاریتان لیخوش بوون وه‌رگیراوه ئه‌گه‌ر لیخوشبوونه‌که سوپاس گوزارانه بیّت، وه ئه‌گه‌ر وه‌رگرتنه‌که به‌شیویه‌کی سوپاس گوزارانه‌تر بیّت نه‌وه وه‌رگرتنه‌که‌ی چاکتره، له‌به‌ر نه‌وه خوی په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: {وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ} [الشوری: 40].

رهوشته بهرزهگان

واته: ﴿تَوَلَّهَى هەر خَرَابَهِيهَكْ خَرَابَهِيهَكْ بَهَوِيْنَهَى خَوَى، جَاهَر كَهَسِيَكْ بَبُوْرِيْتْ وَ نَاشْتَى بَكَاتْ نَهَوَه پَادَاشْتَى نَهَو لَهَلَاى خَوَايَه، بَهْرَاسْتَى خَوَا سْتَهَمْ كَارَانَى خَوْشْ نَاوِيْتْ﴾.

لهوانهيه ليخوشبوون ههنديك جار باش نهبيت، دهكريت نهوكهسهي گوناھ و تاواني بهرانبهرت كردووھ كهسيكي خراپه كارو ترسناك بيت و به شهرهنگيزي و خراپهكار ناسرابييت، نهگهر ليبي خوشبوويت نهوا بهردهوام نهبيت و سهر دهكيشييت بو تاواني زياتر، لهم كاتهدا باشتر وايه كه نهوكهسه بهپيي تاواني خوي ههلسوكهوتي لهگهل بكريت، چونكه لهم كارهدا چاكه ههيه، وه

ابن تيمية (رحمه الله) فهرمويه تي: (الإصلاح واجب، والعفو مندوب، فإذا كان في العفو فوات الإصلاح فمعنى ذلك أننا قدمنا مندوباً على واجب، وهذا لا تأتي به الشريعة وصدق رحمه الله)، واته:

(كاري چاكه واجبيكي دينيه، وه ليخوشبوون سوننهته، نهگهر لهليخوش بووندا كاري چاكه وون بوو نهوهواتاي نهويه كه ئيمه سوننهتييمان پيش واجبيك خستوه، نهمهش لهشهرعدا نههاتووھ رهحمهتي خواي ليبيت راستي ووتووھ).

ئاگادارپىيەكى گرنىگ:

لەم بۇنەيەدا من دەمەۋىت ئاگادار كىرنەۋەيەكى گرنىگ لە بابەتتىكا بىدەم كەزۇربەي خەلكى بەمەبەستى چاكە ئەيكەن، ئەۋىش ئەۋەيە كە روداۋىك بۇ كەسىك رۇوبىدات، كەسىكى تر باجەكەي بىدات، كەس و كارى مردوۋەكە دىن و لەۋكەسە خۇشە بن كەتاۋانەكەي ئەنجام داۋە، ئايا لىخۇشبوون لەۋ خويىنە كارىكى باشە و بەرەۋشەت جوانى دادەنرىت؟ يان لەمەدا رۇون كىرنەۋەي زىاتر ھەيە؟

ۋەلام: بەللى لەمەدا رۇون كىرنەۋەي زىاتر ھەيە، بىگومان دەبىت پىشېنى بىكەين و بىر بىكەينەۋە لە بارودۇخى ئەم تاۋانبارە كە تاۋانەكەي ئەنجام داۋە، ئايا ئەۋ لەۋكەسانەيە كە ناسراۋە بە ھەلەشە بوون و گوى پىنەدەر؟ يان ئايا ئەۋ لەۋ پىرانەيە كە دەللىت: من گوى نادەم بەۋەي كە كەسى بىخەمە ژىر پىم لەبەر ئەۋەي خويىنەكەي ئەۋ لەناۋ چوۋ، پەنا بەخا دەگرىن.

يان ئەۋ كەسە كەسىكى تەۋاۋە و ئەم شتەي بەسەردا ھاتوۋە لەگەل ئەۋەشدا كەسىكە ژىرى تەۋاۋە و پابەندىشە، بەلام خۋاى گەۋرە بۇ ھەموۋشتىك ئەندازە (رېژە) يەكى داناۋە. ئەگەر لەم جۇرەي كۇتايان بىت ئەۋە لىخۇشبوونەكە لەپىشترە، ۋەئەگەر لەۋ جۇرەكەسە ژىر و پابەندە بىت، پىۋىستە پىش ئەۋەي لىي خۇشېن سەير بىكەين بزانىن كە: ئايا ئەم مردوۋە قەرزى لەسەرە؟ ئەگەر مردوۋەكە قەرزى لەسەر بوۋ، ئەۋە نابىت لىي خۇش بىن، ۋە ئەگەر لىيشى خۇشېن لىخۇشبوونەكەمان جىي خۇي ناگرى.

رهوشته بهرزه‌کان

ئەمە بابەتیکە که لەوانەیه زۆرکەس لێی بێئاگابن، ئیمە دەلیین دەبیّت میرات گره‌کان ئەو بره‌ پاره‌ی خوینە که‌وه‌ری ده‌گرن له‌سه‌ر مردوو‌ه‌که‌یان که‌توشی رووداو‌ه‌که‌ بووه‌، نابیّت میرات به‌ش بکه‌ن تاوه‌کو قه‌رزى مردوو‌ه‌که‌ی لێ دهنه‌وه‌.

له‌به‌ر ئەوه کاتی خۆی گه‌وره‌ باسی میراتی کرد فه‌رموویه‌تی: {مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ} [النساء: 11].
واته‌: ❖ مافی میرات به‌ره‌کان دوا‌ی دانه‌وه‌ی قه‌رز و قۆله‌ و پیکه‌ینانی وه‌سیه‌تی مردوو‌ه‌که‌ ده‌دریّت ❖.

پوخته‌ی ئەم قسه‌یه‌ی پیشوومان که‌ کردمان له‌سه‌ر ره‌وشته‌ جوانی ئەوه‌یه‌:
لێخۆشبوون له‌خه‌لگی ئەمه‌ له‌ بابی به‌خشنده‌ییه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌وڵدان بو‌ لێخۆشبوون یان به‌خشینه‌ یان نه‌به‌خشینه‌، وه‌ لێخۆشبوونیش له‌ نه‌به‌خشینه‌.

رهوشته بهرزهگان

سیههم: رووگهشی (دهم به خنده)

دهم و چاو گهشی (روو خوشی): روو گهشیه بهرانبهر خه لکی،

پیچه وانه گهشی رووگرژییه بهرانبهر خه لکی.

له بهر ئه مه پیغه مبهرمان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فهرموویه تی:

((لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَا أَنْ

تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلِقٍ))⁽¹⁶⁾، واته:

((چاکه کردن به کهم مهزانه له هیج شتی کدا

ئه گهر تهنه به وهش بیت بهروویه کی گهش و بهزدرده خه نه یه ک سهیری

براکهت بکهیت)).

دهگیرنه وه له (ابن عباس) ه وه رضی الله عنه پرسیاری لی کرا دهرباره ی چاکه کردن

فهرمووی: روو خوشی و زوبان نه رمی.

هه ندیک له شاعیره گان له شاعیره گانیاندا ووتویانه:

بُنِيَ إِنَّ الْبِرَ شَيْءٌ هَيْنٌ ... وَجْهٌ طَلِيقٌ وَلِسَانٌ لَيِّنٌ.

واته: کوره گانم چاکه له سهر دوو شتی ئاسان دامه زراوه...

دهمو چاویکی گهش و زوبانیکی نه رم و نیان.

16- أخرجه مسلم رقم(144) کتاب البر والصلة. والترمذي رقم(1833) کتاب الأطعمة مطولا.

رەۋشە بەرزەكان

رۋوگەشى خۇشى ئەخاتە ناو دلى خەلكىيەۋە، ۋە سۆز و بەزەيى زىاد دەكات و سنگ فراوانى بۇ خۆت و بەرانبەرەكەت بەدى دىنىت.

بەلام ئەگەر رۋو گرژ بوويت، خەلكى لىت رائەكەن، خەزناكەن لەگەلت دانىشن و قسەت لەگەل بکەن، ئەوكات لەوانەيە تووشى نەخۇشى دەرۋونى ببىت، لەوانەيە توشى نەخۇشەيەكى ترسناك بيت كە ناۋئەبرىت بە فشارى خوين(الضغط)، ھەر كەسيك سنگ فراوانى ۋە رۋو خۇشى تيانەبوو ئەۋە ھۆكارىكە بۇ نەخۇشى ترسناك، پزىشكەكانىش ئامازە بەۋە دەكەن كەھەر كەسيك تووشى ئەم نەخۇشە بوو با دووربەكەۋىتەۋە لەۋ ھۆكارانەى تورەى دەكەن و كارىگەرييان ھەيە لەسەرى، چونكە ئەۋ ھۆكارانە ئەبنە ھۆى ئەۋەى كە نەخۇشەيەكەى زياتر پەرەبسىنىت، سنگ فراوانى و رۋو خۇشى ئەبنە ھۆى لەناو بردنى نەخۇشى، بەم شىۋەيە مرۇق خۇشەويست دەبىت لەناو خەلكى دا ۋە رىزى دەگىرىت.

ئەمە ئەۋ سى بنەمايەن كە رەۋشت جوانى بەدەوريدا دەخوليتەۋە لە ھەئسوكەوت كردن لەگەل خەلكىدا.

نیشانه‌کانی ره‌وشته جوانی له‌گه‌ل خه‌ئکیدا

ده‌بیته مروفا هه‌ئسوکه‌وتی جوان بیته له‌گه‌ل ئه‌وکه‌سانه‌ی که‌به‌رده‌وام له‌گه‌ل‌ئیاندایه وه‌کو هاوړی و که‌سه نزیکه‌کانی، نه‌پییان دل ته‌نگ بیته وه نه‌دلته‌نگیشیان بکات، هه‌ول بدات دلخووشی بخاته نیوانیان به‌لام له‌سنوری شهرع تیپه‌رنه‌کات، ئه‌م سنوردار کردنه هه‌رده‌بیته هه‌بیته، چونکه

هه‌ندیك كه‌س هه‌یه دلی خووش نابیته ته‌نها به پیچه‌وانه‌ی شهرعی خوانه‌بیته، ئی‌مه نابیته به‌مه رازیبین و دلخووشی بکه‌ین، به‌لام دلخووشکردنی ئه‌وکه‌سانه‌ی که‌ به‌رده‌وام له‌گه‌ل‌ئیاندایت وه‌کو هاوړی و خزم و که‌سه نزیکه‌کان له‌سنوری شهرعدا ئه‌مه له‌ره‌وشته

جوانییه، له‌به‌ر ئه‌مه پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي))⁽¹⁷⁾، واته: ((باشترینتان ئه‌وکه‌سه‌یه که‌بو خیزانی

چاک بیته، وه‌من چاکترینتانم بو خیزانه‌کانم)).

زۆریك له‌خه‌ئکی به‌داخیکی زۆره‌وه ره‌وشته له‌گه‌ل خه‌ئکی جوان ده‌کات، به‌لام له‌گه‌ل که‌س و کاره‌که‌ی ره‌وشته جوان ناکات، که ئه‌مه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، وه هه‌لگێرانه‌وه‌ی راستییه‌کانه، واته چون ره‌وشته له‌گه‌ل که‌سه دووره‌کانی و خه‌ئکی باش ده‌بیته به‌لام ره‌وشته له‌گه‌ل که‌سه نزیکه‌کانی

17- تخريج الحديث: صحيح. أخرجه الترمذي رقم(3895) كتاب المناقب. وابن حبان في صحيحه رقم(1312) موارد من حديث عائشة رضي الله عنها. وهو في صحيح الجامع رقم(3314). وأخرجه ابن ماجه رقم(1977) كتاب النكاح من حديث ابن عباس رضي الله عنه.

پهوشته بهرزه‌کان

باش نابیت؟ له‌وانه‌یه بلیت: له‌بهر ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لایتم هه‌یه به‌سه‌ر که‌س و کاره‌که‌مدا⁽¹⁸⁾.

ئیمه‌ش ده‌لیین: ئه‌مه نابیته هۆکاریک بو ئه‌وه‌ی هه‌ئسوکه‌وتی خراپ له‌گه‌ل خه‌لکیدا بکه‌یت، خزمه‌ نزیکه‌کانت له‌هه‌موو که‌س له‌پیش ترن بو ئه‌وه‌ی له‌گه‌لیاندا باش بیت و تیکه‌ل بیت له‌گه‌لیاندا، هه‌ر به‌م هۆیه‌وه پیاویک ووتی: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ مُصَاحَبَتِي؟ قَالَ: ((أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أَبُوكَ))⁽¹⁹⁾، واته: ((ئهی پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ کێ باشترین که‌سه باشیم له‌گه‌لیدا؟ فه‌رمووی: دایکت، ووتی پاشان کێ؟ فه‌رمووی: دایکت، ووتی پاشان کێ؟ فه‌رمووی: دایکت، ووتی پاشان کێ؟ پاشان فه‌رمووی باوکت)).

ئهم کاره لای هه‌ندیک که‌س پیچه‌وانه‌یه که خراپ له‌گه‌ل دایکیان دا هه‌ئسوکه‌وت ده‌که‌ن و له‌گه‌ل هاوسه‌ریاندا باشن، لی‌رده‌دا هاوسه‌ره‌که‌ی پیش خسته‌وه له‌ هه‌ئسوکه‌وت کردن له‌گه‌لیدا له‌کاتیکیدا ئه‌و وه‌ک دایلیک وایه له‌لای، وه‌کو چۆن پیغه‌مبه‌رمان ^ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ عَوَانٌ عِنْدَكُمْ))⁽²⁰⁾، واته: ((ئامۆژگاریتان ده‌که‌م له‌گه‌ل ئافه‌ره‌تاندا باش بن چونکه ئه‌وان ژیر ده‌سته‌ی ئیوه‌ن))، واته: ئه‌وان هه‌مووکات وه‌کو دیل وان.

18- (أمون عليهم): واته: من مه‌سروفيان ده‌کيشم و ژيانی رۆژانه‌يان دابين ده‌که‌م.

19- أخرجه البخاري رقم(5971)كتاب الأدب. ومسلم رقم(1, 2)كتاب البر والصلة. وابن ماجه رقم(2706)كتاب الوصايا.

20- تخريج الحديث: قال الترمذي: حديث حسن صحيح. أخرجه الترمذي رقم(3087)كتاب التفسير.

رہوشتہ بہرزہکان

پوختہی ئہم قسانہمان ئہوہیہ کہ: چاکہ کردن لہگہل کس و کار و
ہاورئ و کہسہ نزیکہکاندا ہہموو ئہمانہ نیشانہ بؤ رہوشت بہرزیی.

چۆنیه‌تی به‌دهست هینانی رهوشته بهرزهکان

پیشتر باسمان کرد که رهوشته بهرزی ده‌کریته به‌شیوه‌یه‌کی سروشتی بیته وه ده‌شکریته به‌شوهی خوو گیری بیته، بیگومان رهوشته بهرزی به‌شیوهی سروشتی بوون ته‌واوتره له‌وهی که به‌شیوه‌یه‌کی خوو‌گرتن بیته، به‌لگه‌شمان بوئه وه هینایه‌وه که نه‌وه فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله بوو لاشج بن عبد القیس: ((بَلْ جَبَلَكَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا))⁽²¹⁾، واته: ((به‌لکو خوا رایهیناویت له‌سه‌ر هه‌ردووکیان)).

به‌م شیوه‌یه چونکه رهوشته بهرزی به‌شیوهی سروشتی بوون له‌ناو ناخی مروّف خوئی دایه و ناگوژیته، به‌لام رهوشته بهرزی به‌شیوهی خوو گیری مروّف توشی چه‌ندین روو به‌روو بوونه‌وهی جیاواز ده‌کات، له‌به‌ر نه‌وه پیویستی به‌راهینانیکی زور و گرو گرفت و وه‌رزش و خو ماندوو کردن ده‌بیته، بو به‌بیر هینانه‌وهی هه‌رشتی که کاریگه‌ری له‌سه‌ر مروّف هه‌بیته. له‌سه‌ر نه‌مه‌ش پیاویک هاته خزمه‌ت پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه و آله ناموژگاریم که، فه‌رمووی: ((لَا تَغْضَبْ)) واته: ((توره‌مه‌به)) چه‌ند جاریک دوویاتی کرده‌وه فه‌رمووی: ((لَا تَغْضَبْ))⁽²²⁾، واته: ((توره‌مه‌به))، وه پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله فه‌رمووی: ((لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ))⁽²³⁾، واته ((پاله‌وانیه‌تی نه‌وه نیه که خه‌لکدان به‌زه‌ویدا بیته، به‌لکو پاله‌وانیه‌تی نه‌وه‌یه که ئارام بگریته له‌کاتی توره بووندا)).

21- تخريج الحديث: صحيح لغيره. أخرجه أبو داود رقم(5335)كتاب الأدب وأحمد في المسند(206/4).

وأخرج مسلم شطره رقم(25, 26)كتاب الإيمان. والترمذي رقم(107)كتاب البر والصلة.

22- أخرجه البخاري رقم(6116)كتاب الأدب. والترمذي رقم(2020)كتاب البر والصلة.

23- أخرجه البخاري رقم(6114)كتاب الأدب. ومسلم رقم(107)كتاب البر والصلة.

رهوشته بهرزه‌کان

الصَّرْعَة: ئه‌وهی که خه‌لکی له‌که‌دار ده‌کات که تانه دهر و عه‌یب گره.

هَمَزَة: ئه‌وهیه که تانه له‌خه‌لکی ده‌گریت.

لَمَزَة: ئه‌وهیه که به‌چاوی عه‌یب له‌خه‌لکی ده‌گریت.

ئازایه‌تی ئه‌وه نیه پیش خه‌لکی که‌ویت له‌ دژایه‌تی کاری و تانه و عه‌یب

گرتن، به‌لکو ئازایه‌تی ئه‌وهیه که له‌ کاتی توره‌بووندا به‌سه‌ر خۆیدا

زالبیت، کۆنترۆلی خۆی بکات وه‌ له‌کاتی توره‌بووندا به‌سه‌ر خۆیدا زال بیت،

به‌سه‌ر خۆ زالبوونی مروّف له‌کاتی توره‌بیدا به‌یه‌کیک له‌ ره‌وشته

هه‌ره‌جوانه‌کان داده‌نریت، ئه‌گه‌ر توره‌بوویت زالبه‌ به‌سه‌ر توره‌

بوونه‌که‌تدا، وه‌ په‌نا بگره‌ به‌خوای په‌روه‌ردگار له‌شه‌یتانی دهر‌کراو له‌

ره‌حمه‌تی خوا، ئه‌گه‌ر به‌په‌یوه‌ بوویت دانیشه، وه‌ ئه‌گه‌ر دانیشه‌بوویت

پالکه‌وه‌(راکش)، وه‌ئه‌گه‌ر توره‌بوونه‌که‌ت زیادی کرد ده‌ست نوێز بگره‌ هه‌تا

توره‌بوونه‌که‌ت نامینیت.

مروّف ده‌توانیت ره‌وشته‌ به‌رزه‌کان به‌ده‌ست بینیت، ئه‌مه‌ش به‌رپه‌یگه‌ی خۆ

شاره‌زا کردن و تیکۆشان (راهینان)

مروّف دهتوانیّت رهوشتی خوئی به چهند شتیگ جوان بکات

یه کهم: شوینکه وهتهی قورئان و فهرموودهی پیغهمبه ره کهی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: به جوانی

لهو دهقانه وورد بیتهوه که ئاماژه بو ئهو رهوشته گهورانه ئه کهن که
ئهیه ویت بهدی بینیّت له خویدا، بروادار ئه گهر بینی دهقه کان وه صفی
شتیگ ده کهن له رهوشت یان کردار، ئه وه ئهو کاره له خویدا جی به جی
دهکات. (24)

پیغهمبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: له م فهرموودهیه دا ئاماژهی به وه کردوه که
ده فهرموویت: ((إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ، كَحَامِلِ الْمِسْكِ
وَنَافِحِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ⁽²⁵⁾ مِنْهُ، وَإِمَّا
أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِحُ الْكَبِيرِ، إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ
رِيحًا خَبِيثَةً))⁽²⁶⁾، واته: ((نمونهی هاوهلی چاک و خراب وه کو بوئی کهسی

میسک فروش و کهسی کوره چی وایه: میسک فروش یا بوئه که کیت
پیده به خشیت یا خود دهیکریت یا بوئه خو شه کهی بهسه تا دیت،

24- پاك كردنه وهی دن ناکریت بیجگه ئه وهی که له ریگهی پیغهمبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه بیّت وه کو ابن القیم
ده فهرموویت: چاره سه ری ناخ پاک کردنه وه له چاره سه ری جهسته تیمار کردن قورستره و گرانتره، هه رکه سی ناخی
خوئی پاک کرده وه به وهرزش و وه تیکوشان و هیلاکی و وه بهو خه لوه تهی که پیغهمبه ره کان نه یان کردوو، ئه وه
وه کو ئه ونه خو شه وایه چاره سه ری خوئی به راو بوچونی خوئی دهکات. وه راو بوچونی خوئی ئه که ویته کو یوه تا
پزیشک هه بیّت؟! پیغهمبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پزیشکی دلّه کانن هیچ ریگایه ک نیه بو پاک کردنه وهی دلّه کان وه چاک کردنیشی
بیجگه له ریگهی پیغهمبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه بیّت وه له سه ر دهستی ئه وان وه به ملکه چ بوئیکی پاك نه بیّت، وه
خو به دهسته وه دان بو یان وه خوا خوئی یارمه تی دهری راستگو یانه أ. ه مدارج السالکین [300/2].

25- یحذیک: واته: یان میسکه کهت بی ئه دات به بی فروشتن.

26- أخرج البخاري(2101)كتاب البيوع. ورقم(5534)كتاب الذبائح وأخرجه مسلم(146)كتاب البر
والصلة. قال النووي: وفيه فضيلة مجالسة الصالحين وأهل الخير والمروعة ومكارم الخلاق والورع
والعلم والأدب والنهي عن مجالسة أهل الشر وأهل البدع ومن يعتاب الناس أو يكثر فجره وبطالته ونحو
ذلك من الأنواع المذمومة. أ. ه انظر مسلم بشرح النووي(394/16).

رهوشته بهرزهکان

وهگورهچیش یا جلهکەت دەسوتینیت یابۆنی ناخۆشی دیت بەسەرتا)).

دووهم: هاوریپهتی ئەوکهسانه بکات که دهزانیته رهوشته جوان، وه دورکهوئتهوه لهوکهسانه‌ی که رهوشتیان ناشیرینه و کردهوهی گیالانه دهکهن، تاکو ئەم هاوریپهتیه لهگهڵ کهسانی رهوشته جوان وای لیبت بپهته قوتابخانهیهک که پشتی پی ببهستریته بۆرهوشته جوانی، وه پیغهمبهر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} فهرموویهتی: ((الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ))⁽²⁷⁾، واته: ((هه‌مووکهس له‌سه‌ر بیروباوه‌ری هاوریپهتیهتی، باه‌ریه‌گی‌تان سه‌یر بکات کی ده‌بیته هاوریپهتی)).

سیهه‌م: مروّف بزانیته کهچی له‌سه‌ر رهوشته خراپه‌کانی بنیاد دهنریته: ئەوکه‌سه‌ی که‌رهوشته خراپه و ماوه‌ته‌وه له‌سه‌ر رهوشته خراپه‌که‌ی وه وازی له‌رهوشته خراپه‌که‌ی هیناوه و به‌خراپی باسی نه‌گریته، نه‌گه‌رمروّف زانی که‌رهوشته خراپ به‌ره‌و ئەم ئاقاران‌ه‌ی ده‌بات ئەوه نه‌بیته لیی دوورکه‌وئته‌وه.

چواره‌هه‌م: مروّف هه‌مووکات وینه‌ی رهوشته پیغه‌مبه‌ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} له‌به‌رچاودابیت هه‌روه‌کو چۆن ئەو رهوشته‌جوانه‌کان ره‌نگی داوه‌ته‌وه تییدا و پاریزگاری لی‌کردوه، وه لییان خۆش ده‌بیته، ئارام نه‌گریته له‌سه‌ر ئازاره‌کانی، نه‌گه‌ر مروّف رهوشته پیغه‌مبه‌ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} له‌خویدا چه‌سپاند که‌پیغه‌مبه‌ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} باشت‌رینی مروّفه‌کانه وه‌چاک‌ترین به‌نده‌ی خوای

27- تخريج الحديث: قال الترمذي: هذا حديث حسن. أخرجه الترمذي(2378)كتاب الزهد. وأبو داود(4833)كتاب الأدب وأحمد في المسند(303/2, 334)وحسنه الألباني وهو في صحيح الجامع الصغير(3545)وسلسلة الأحاديث الصحيحة(927).

پەروەردىگەرگە بەرىش

پەروەردىگەرگە، ئەو ھەممۇ شەيخ بۇ خۇدى مەۋقۇ ئاسان دەپتە ۋە لوت بەرىش نامىنى ۋە ئەمانە دەپتە بانگەشەيەك بۇرەۋىش جۋانى.

چهند وینه‌یه‌ک له رهوشته بهرزه‌کان

رهوشته بهرزه‌کان که به ته‌واوه‌تی پێی بگه‌یت و لێی دتیا بیت:

له‌وه‌که سه‌نزی‌که‌نه‌ی که پێویسته

په‌یوه‌ندیته له‌گه‌تیا‌ندا هه‌بیت،

ئه‌گه‌ر په‌یوه‌ندیان له‌گه‌تت

دابری، تو سهردانیان بکه و

مه‌لی تاسه‌ردانم نه‌که‌ن

سهردانیان ناکه‌م، ئه‌مه نابیته په‌یوه‌ندی، وه‌کو چۆن پێغه‌مبه‌رمان

ﷺ **فه‌رموو‌یه‌تی:** ((لَيْسَ الْوَأَصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنْ الْوَأَصِلُ الَّذِي إِذَا

قُطِعَتْ رَحْمَتُهُ وَصَلَّهَا))⁽²⁸⁾، واته: ((**ئه‌وه‌ که‌سه‌ی سهردانی که‌سه‌یک نه‌کات**

تاسه‌ردانی ده‌کات ئه‌وه‌که‌سه‌یکی پادا‌شت‌کراو نیه، به‌لام گه‌یان‌دی

که‌سایه‌تی (صَلَةُ الرَّحْم) له‌وه‌دایه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌هاتو‌چۆی پچ‌راند تو

بی‌گه‌یه‌نیت)).

ئه‌وه‌که‌سه‌ی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی دینیت ئه‌وه‌یه: که کاتیک سهردانی

ناکریت و ئه‌م سهردانیان بکات.

پیاویک پرسیا‌ری له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردو پێی ووت: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری

خوا ﷺ سهردانی که‌سه‌نزی‌که‌که‌انم ئه‌که‌م به‌لام ئه‌وان سهردانم ناکه‌ن، من

چاکم بو‌یان به‌لام ئه‌وان خراپن بۆم، وه من بیریان لێ ئه‌که‌مه‌وه به‌لام

ئه‌وان گرنگیم پێ نادهن، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ **فه‌رموو‌ی:** ((**إِنْ كُنْتَ كَمَا**

قُلْتَ، فَكَأَنَّمَا تُسِفُّهُمُ الْمَلَّ، وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللَّهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ مَا دُمْتَ

28- أخرجه البخاري(5991)كتاب الأدب.

رهوشته بهرزهکان

عَلَى ذَلِكَ))⁽²⁹⁾ , واته ((ئهگهر بهو شیوهیه بویت که خۆت وتت, وهکو

ئهوهوایه که خۆل یان خۆله میشی گهرم بخه نه ناو دهمیانهوه, وه بهردهوام
خوایشت و په ناته مادام تۆ له سهر ئه و کارهت بهردهوامیت)).
ووشه ی (تُسِفُهُمُ الْمَلَّ): واته: وهکو ئه وه وایه که خۆل یان خۆله میشی گهرم
بخه نه ناو دهمیانهوه.

ئهگهر بهوئه نجامه گه یشتبویت ئه وه تۆ که سیکی رهوشته بهرزیت ههروهها
ئه وکه سه ش که سهردانی تۆ ئه کات ئه وه ئه ویش رهوشته بهرزه, چونکه
هه رکهس سهردانی کردیت لیته وه نزیکه, دوومافی له سهره: مافی
خزمایه تی, مافی پاداشتیسی هه یه, له بهرئه م فه رمووده یه ی پیغه مبه ری
خوَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((مَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ))⁽³⁰⁾, واته: ((هه رکه سیك
چاکه ی له گه لّ کردن پاداشتی بده نه وه)).

ههروهها پیویسته ببه خشیت و پرسیار نه که ی کی ئه به خشیت و
نابه خشیت, واته: نه لیت مادهم ئه وه منی نه به خشی منیش پیی
نابه خشم.

له وکه سه خویش بیت که سته می لیکردویت, واته: له مافی خویش بیت:
یان به دوژمنایه تی کردنت وه یان ئه نجام نه دانی فه رمانیک که پیی
ئه سپیریت.

سته میش له دوو شتدا خوئی ده بینیته وه: (هیرشکردنه سهر خه لکی و نکوئی
کردن), یان هیرش بکاته سهرت به لیدان یان به بردنی سهره وت و سامانت

29- أخرجه مسلم رقم(22)كتاب البر والصلة.

30- تخريج الحديث: صحيح. أخرجه أبو داود رقم(1672)كتاب الزكاة ورقم(5109)كتاب الأدب.
والنسائي(2566)كتاب الزكاة باب(72)وهو في صحيح الجامع(6021).

پەشتە بەرزەكان

وہ لہکەدارکردنی ناموست وەیان نەکوئی بکات وەرپەرگەر بێت لەسەندنەوہی مافەکەت.

پێویستە لەسەر مرۆفی کامل و تەواو لەوکەسە خۆش بێت کە ستەمی بەرانبەر کردوو، بەلام لێخۆشبوون لەوکاتەدا دەردەکەوێت کە توانای تۆلە سەندنەوت هەبێت و تۆلە نەسینیتەو، تۆ لێی خۆشبیست لەکاتیگدا توانای تۆلە سەندنەوت هەبێت لەبەر ئەم شتانە:

پەگەم: داوای لێخۆشبوون لەخوای گەورە و بەتوانا و سۆزو بەزەمی هەرکەس لێخۆشبوو بوو وە کاری چاکەیی ئەنجامدا ئەو پاداشتەکەیی لای خوای پەروردگارە.

دووهم: بۆ چاک کردنی پەيوەندی نیوان خۆت و بەرانبەرەکەت، چونکە ئەگەر بەخرایە وەلامی خراپەیی ئەوت دایەو، ئەو خراپە لەنیوانتاندا بەردەوام دەبێت، ئەگەر وەلامی خراپەت بەچاکە دایەو، ئەو دەگەرپیتەو بۆلات و چاکەت لەگەڵ دەکات و شەرمەزار دەبێت.

خوای گەورە فەرموویەتی: { وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ } [فصلت: 34].

واتە: **چاکە و خراپە وەکو یەك نین بەچاک ترین شیو وەلامی خراپە بەدەرەو ئەوسا کەسیک کە لەنیوان تۆ و ئەودا دوژمنایەتی هەبێت وەك دۆستیکی دلسۆزو گیانی بەگیانی لیدیت.**

لێخۆشبوون لەکاتیگدا کە توانای تۆلەت هەبێت لەپەشتە بەرزەکانە، بەلام بەمەرجیک لێخۆشبوونەکە بۆ چاکەکاری بێت.

رهوشته بهرزهکان

به لَام ئەگەر لێخۆشبوونە که بۆ خراپه کاری بیته ئەوه نابیتته رهوشتی بهرز، له بهر ئەوهی خوی گهوره بهمهرجی داناوه و دهفه رموویت: {وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ} [الشوری: 40].

واته: ❖ ئینجا ههركهسیك لهتۆلهی دهست درێژی کار چاوپۆشیکرد و

پاشانیش نیوانی خۆیانی سازدایهوه، ئەوه پاداشتی لای خویه ❖.

واته: له لێخۆشبوونیدا چاکه کاربووه، به لَام ئەگەر کهسیك له لێخۆشبوونە که دا خراپهی کرد یان هۆکاربو بۆ خراپه کاری، لێره دا ده لێین: لێی خۆشمه بن! چونکه وهکو لێخۆشبوون وایه له تاوانبار، ئەم لێخۆشبوونەش له تاوانبار ده بیته هۆکاریك بۆ بهردهوام بوونی له تاوانکردن، وه لێره دا وازهینان له لێخۆشبوون چاکتره وه ههندیك کات باشتره واز له لێخۆشبوون بهیندریت.

ههروهها بهکیکیتر له رهوشته بهرزهکان چاکه کردنه له گهڵ دایک و باوک دا،

له بهر گهورمی مافی دایک و باوک، خوی گهوره مافی هیچ کهسیکی دوی خوی وه پیغه مبه ره کهی نه خستوه بیجگه مافی دایک و باوک،

وهفه رموویتته: {وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ يَدَاكَ} [النساء: 36].

واته: ❖ ئەهی خه لکینه! ته نه خوابه رستن و هیچ شتیك مه که نه هاوبه شی،

نه مرۆف، نه دار، نه بهرد، نه بت، به کارو کرده وهی چاک و شیرین له گهڵ دایک و باوکتاندا رهفتار بکهن، با هه میسه قسه تان خۆش بیته له ته کیاندا،

رهوشته بهرزهکان

کردارتان پاک و پهسه‌ند بیټ بهرانبهریان، رزق و رۆزی و بژیویان

بدنه‌نی ❁.

مافی پیغه‌مبه‌ری خوا^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} یه‌کیکه له‌و مافانه‌ی که‌پیویسته بدریټ،
له‌به‌ر ئه‌وه هیچ عیباده‌تیټیک ته‌واونییه تاکو به‌نده مافی پیغه‌مبه‌ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ}
به‌ته‌واوی نه‌دات، به‌خۆش ویستنی، وه به‌شوین که‌وتنی ریگا‌که‌ی، له‌به‌ر
ئه‌م وته‌یه‌ی خوی گه‌وره که‌له‌سه‌ره‌وه‌ش هی‌ناومانه: {وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا} [النساء: 36].

رهوشته بهرزهکان

چۆن خواپهرستی دهکات ئهگهر لهسهر رینگای پیغه مبهروست صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه بیئت؟!

ئهگهر بهنده لهسهر پیرهو و رپچکهی پیغه مبهروست صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بهندایهتی کرد ئهوه مافی تهواوی به بهندایهتیهکهی داوه.

لهدوای مافی خوای گهوره و پاشان پیغه مبهرهکهی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مافی دایک و باوک هاتوه، دایک و باوک هیلاکیان چهشتوه بهمندالهوه، بهتایبهتی لهسهر مافی دایک خوای گهوره فهرموویهتی { وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا } [لأحقاف: 15].

واته: ﴿فهرمانمان دا به ئادهمیزاد بهچاکهکردن لهگهڵ دایک و باوکی،

دایکی بهوپهری سهختی و نارچهتی و ئازارهوه بهپیستی سک ههلیگرت

و(دوگیان بوو)، و زۆر بهدژواریش داینا، ئیتر چۆن گوپرایهلی نهکریت؟..

له ئایهتیکی تر دا دهفهرموویت { وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ } [لقمان: ١٤].

واته: ﴿ئیمه دهربارهی دایک و باوک بهمرؤفمان راگهیاند و ئامۆژگاریمان

کرد که: ههمیشه رهفتاری چاکهیان لهگهڵ بکهن، بهتایبهتی لهگهڵ دایکیدان،

دایکی بهپیستی سکی ههلی گرتوه بهلاوازی لهسهر لاوازی تاله داوینی

بهربۆتهوه، هاتوته ئهم جیهانهوه. ﴿

دایک ماندوو دهبیئت به ههلگرتنی سکهکهی، بهدانانیشی، وه دوای دانانی

سکهکهی سۆزو بهزهیهیهکی زۆری دایکانهی ههیه بۆ مندالهکهی، لهبهرنههه

لهپیشترین کهسه بهباشیهتی وچاکیهتی ههتا لهباوکیش لهپیشتره.

رموشته بهرزهگان

هەر بهم هۆیهوه پیاویک ووتی: ((یا رَسُوْلُ اللهِ مَنْ اَحَقُّ النَّاسِ بِحَسَنِ

مُصَاحَبَتِي؟ قَالَ: ((اُمُّكَ, قَالَ: ثُمَّ

مَنْ؟ قَالَ: اُمُّكَ, قَالَ ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ:

اُمُّكَ, قَالَ ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: اَبُوكَ))⁽³¹⁾,

ئەى پيغەمبەرى خواﻭﯨﺴﺘﯩﻢ ﻛﯩ

باشترین كەسه كه باش بهم

لهگەئى؟ فهرمووی: ((دایکت,

ووتی پاشان كى؟ فهرمووی:

دایکت, ووتی پاشان كى؟ فهرمووی: دایکت, ووتی پاشان كى؟ پاشان

فهرمووی باوكت)).

ههروهها باوگیش زۆر ماندو دهبیّت لهبهخیوکردنی مندالّهکانی, نارەحەت

دهبیّت بهبیّتافهتی و نارەحەتی مندالّهکانی, دلخۆش دەبیّت بهخۆشیهکانی,

هه موو ئامرازیك بهکاربینیّت بۆ

دلخۆش بوونیان و ئارام بوونیان

خۆشگوزهرانی ژیانیان, وه خۆی

ئەداتە بهرهه موو کاریکی فورس و

گران ژیانى خۆی ئەخاته مهترسیه وه

بوئەوهی مندالّهکانی خۆشبهخت

بژین.

31- أخرجه البخاري رقم(5971)كتاب الأدب. ومسلم رقم(1, 2)كتاب البر والصلة. وابن ماجه رقم(2706)كتاب الوصايا.

هه‌ریه‌کێک له‌باوک و دایکی مافی خۆیان هه‌یه، هه‌رچه‌نده هه‌ول بدهیت و کاریان بۆ ئه‌نجام بدهیت ناتوانیت مافیان بدهیت، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌شه خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمووویه‌تی: { وَقُلْ رَبِّ اَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا } [الإسراء: 24].

واته: ﴿وه بلی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم په‌حمیان پێبکه هه‌رچه‌وێ ئه‌وان منیان په‌روه‌رده‌کرد به‌منالی﴾.

مافیان له‌پێشتره له‌هه‌رکه‌سیکی تر، چونکه ئه‌وان گه‌وره‌یان کردیت که‌تۆ منداڵ بوویت له‌کاتی‌کدا تۆ هه‌یج سودو زیانی خۆت نه‌ده‌زانی بۆیه پێویسته‌چاکه بکه‌یت به‌رامبه‌ریان.

چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ دایک و باوکدا پێویسته (فرض عین) ه به‌کۆده‌نگی زانیان له‌سه‌ر هه‌موو تاکێک، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێشی خستوه به‌سه‌ر تیکۆشان له‌پێناوی خوادا، وه‌کو چۆن له‌فه‌رمووده‌که‌ی (ابن مسعود) دا ((قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ وَقْتِهَا، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟، قَالَ: بَرُّ الْوَالِدَيْنِ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟، قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ))⁽³²⁾، واته: ((ابن مسعود فه‌رمووی: ووتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خواو ﷺ کام کاره لای خوای گه‌وره خۆشه‌ویست ترینه؟ فه‌رمووی: نوێزکردن له‌سه‌ره‌تای کاته‌که‌یدا، ووتم پاشان چیتر؟ فه‌رمووی: چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ دایک و باوکدا، ووتم پاشان چیتر؟ فه‌رمووی: تیکۆشان له‌پێناوی خوادا)).

(الوالدان) واته: دایک و باوک، هه‌روه‌ها باپیر و داپیره چاکه‌یان

32- أخرجه البخاري رقم 527 كتاب مواقيت الصلاة. ومسلم رقم 139 كتاب الإيمان.

ره‌وخته به‌رزه‌کان

به‌سه‌رمانه‌وه هه‌یه، به‌لام یه‌کسان نیه چاکه‌ی دایک و باوک، چونکه باپیر و داپیره نه‌و هیلاکی و ماندوبوونه‌یان نه‌چه‌شتوه پیمان‌ه‌وه به‌وراده‌یه‌ی دایک و باوک چه‌شتویانه‌و هیلاک بوون پیمان‌ه‌وه، وه چاودی‌ری و ئاگاداریان کردوین، چاکه‌کردن به‌ران‌به‌ر باپیر و داپیره پئویسته سه‌ردانیان بکریت، به‌لام چاکه به‌ران‌به‌ر دایک و باوک خزمه‌ت‌کردنیان و ئاگاداربوونیان پئویسته (واجبه).

واتای چاکه کردن چیه؟

چاکه: بریتیه له یارمه‌تی دان به‌پیی توانای خۆت، وه پیچه‌وانه‌که‌ی شه‌ر و نازاوه نانه‌وه‌یه.

یارمه‌تیدانی دایک و باوک به سه‌روهت و سامان و به‌خزمه‌تکردن، وه به‌دلخۆشکردنیان، له‌روخۆشی به‌رانبه‌ریان وگوفتار و کرداری جوان، وه به‌هه‌رشتیک پیی ئاسوده‌بن.

له‌به‌رئه‌مه ئه‌و قسه‌یه‌ی زانایان گوکن له‌سه‌ری خزمه‌تکردنی دایک و باوک پی‌ویسته (واجبه) له‌سه‌ر منداڵه‌کانیان ئه‌گه‌ر زیانیان نه‌بوو بۆ منداڵه‌کان، ئه‌گه‌ر زیانیان هه‌بوو بۆیان، ئه‌وه‌خزمه‌تکردنی دایک و باوکیان پی‌ویست نیه له‌سه‌ر منداڵه‌کان، مه‌گه‌ر کاتیک زۆر پی‌ویست بکات.

له‌به‌رئه‌وه ده‌لیین: گوپ‌رایه‌لی دایک و باوک واجب هه‌گه‌ر سوودیان هه‌بوو بۆ منداڵه‌کان، وه زیانیان نه‌بیست بۆیان، به‌لام ئه‌وه‌ی که‌زیانی هه‌یه له‌سه‌ریان، جائه‌گه‌ر زیانی دینی بیست، که‌وابکه‌ن له‌منداڵه‌کانیان واز له‌واجبه دینییه‌کان به‌ینن، یان داواکردنیان بیست له‌سه‌ریان به‌کردنی کاری حه‌رام، له‌م کاته‌دا گوپ‌رایه‌لی کردنیان پی‌ویست (واجب) نیه، یان زیانیان هه‌بیست بۆ دونیایان، له‌م کاته‌شدا گوپ‌رایه‌لی کردنیان پی‌ویست (واجب) نیه. به‌لام به‌سه‌روهت و سامان پی‌ویسته خزمه‌تیان بکه‌ن و سه‌رفیکه‌ن له‌پیناویاندا، ئه‌گه‌رخه‌رجیشیان زۆری تی‌بجیت، ئه‌گه‌ر زیانی تیان هه‌بوو، وه په‌یوه‌ندی به‌شتیکی دیاریکراوه‌وه نه‌بوو، وه به‌تایبه‌تی باوک بۆی هه‌یه سه‌روهت و سامانی منداڵه‌کانی ببات هه‌رچه‌ندیکی ویست به‌مه‌رجیک به‌فیرۆی نه‌دات.

ئه‌گه‌ر ئیستا له‌خه‌لکی ئه‌م رۆژه‌ بروانین، ده‌بینین به‌شیکی زۆریان چاک

رهوشته بهرزه‌کان

نین بۆدایک و باوکیان و گرنگیان پینادەن، بەلکو دژایەتیشیان دەکەن، دەبینیت بۆ ھاوڕێکانی چاکە، وە بیزار نابیت بەدانیشتن لەگەڵیاندا، بەلام ئەگەر کاتزمیڕیک لای باوکی یان دایکی دابنیشیت بیزارو دلتەنگ دەبیت، وەکو ئەو وایە لەگەڵ (بەرد) دا دانیشتبیت، ئەمەکاریکی باش نیە و نابیتە چاکە، بەلکو چاکەکار ئەوویە دلفراوان و گوپرایەل و رەوشت جوان بیت لەبەرامبەر دایک و باوکیدا، خزمەتیان دەکات وەکوچاوەکانی، وە ئاگادار دەبیت لەووی کە چاکەیان بەرانبەربکات هەتا رەزامەندیان بەدەست بهینیت.

وەکو خەلکە پیشووەکان ووتویانە:

چاکە: ئەوویەکە ئەووکەسە لەدواریژدا پاداشتیکی گەورە بەدەست دینیت، لەدونیاشدا پاداشت وەردەگریت، چاکە و دژایەتی کردن وەکو خەلکە پیشووەکان دەلین قەرزیکە لەسەرت، ئەگەر چاک بوویت بۆ باوک و دایکت، منداڵەکانت چاک دەبن لەگەڵت، وە ئەگەر دژایەتیت کردن ئەو و منداڵەکانت دژایەتیت دەکەن.

چەندەها چیرۆکمان هەیە کەوتراوەو بینوومانە هەرکەسیک چاک بووبیت بۆ دایک و باوکی منداڵەکانیشی چاک بوون بەرانبەری، وە چەندەها چیرۆکمان هەیە کە هەرکەسیک دژایەتی دایک و باوکی کردبیت منداڵەکانیشی دژایەتیا کردوو.

رهوشته بهرزهکان

هینانی پیویستییهکانی خوئی، وه سهرقائی ههندیکیان بهههندیکیانهوه، وه خزمایهتی تهواو ئهوهیه که ئاگاداری ژیان و گوزهرانیان بیت، وه مندالهکانیان چۆن، سهیربکهی بزانی کیشهو گرفتیان چیه، بهلام زور بهداخهوه ئهه شتانهی باسمان کرد لای زوریک لهخهکی وون بووهو نهماوه.

ههروهها له رهوشته بهرزهکان: جوان ههئسوکهوتکردن لهگهه دراوسیدا

دراوسی: بریتیه لهوکهسه نزیکانهی که شوینی نیشتهجی بوونیان نزیکه لهشوینی نیشتهجی بوونتهوه، وه چاکترین و بهرپزترینیان نزیکترین کهستن.

خوای گهورهش فهرموویهتی: {وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا} [النساء: 36].

واته: ❖ لهگهه دایک و باوکتاندا چاکبن وه لهگهه خزم و نزیکان و ههتیوان و ههژاران و هاوسی خزم و هاوسی بیگانه یا دورو هاورپی هههمیشهیی یا هاورپی سهفهرو رپبوارو ئهوانهیی بوون بهمولکتان چاکبن لهگههئاندا، بهراستی خوا ئهوهکهسهی خوش ناویت که خو بهزل زان و شانازی کهربیت ❖.

رهوشته بهرزه‌کان

خوای گه‌وره رایسپاردوین که له‌گه‌ل دراوسی دوورو نزیکه‌کانماندا چاکه‌کار و ره‌وشت به‌رزبین.

پیغه‌مبه‌رمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ))⁽³⁴⁾، واته: ((ئه‌وکه‌سه‌ی باوهری به‌خو‌او رۆژی دوا‌یی هه‌یه با ریزی دراوسی‌کانی بگری‌ت)).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ((إِذَا طَبَخْتَ مَرَقَةً فَأَكْثِرْ مَاءَهَا وَتَعَاهَدْ جِيرَانَكَ))⁽³⁵⁾، واته: ((ئه‌گه‌ر شله‌یه‌کت لی‌نا ئاوه‌که‌ی زیادکه و دراوسی‌که‌ت بی‌به‌ش مه‌که)).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ((مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ لِيُورِثَنِي))⁽³⁶⁾، واته: ((جو‌بره‌ئیل(علیه‌السلام) ئه‌ونده رایسپاردم به چاکه‌کردن له‌گه‌ل دراوسی‌کانمدا تا‌کو وام لی‌هات وام ده‌زانی یه‌کی‌کن له‌میرات گرانم)).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ((وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، قَالُوا: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقُهُ))⁽³⁷⁾، واته: ((سو‌یند به‌خو‌ا ئه‌وکه‌سه‌ ئیمان‌ی ته‌واونیه، سو‌یند به‌خو‌ا ئه‌وکه‌سه‌ ئیمان‌ی

34- أخرجه البخاري رقم(6019)كتاب الأدب. ومسلم رقم(77)كتاب الإيمان ورقم(14)كتاب اللقطة.

35- أخرجه مسلم رقم(142)كتاب البر والصلة.

36- أخرجه مسلم رقم(142)كتاب البر والصلة.

37- أخرجه البخاري رقم(6061)كتاب الأدب. واللفظ له. ومسلم بنحوه رقم(73) كتاب الإيمان ولفظه: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقَهُ))، واته: ((ناجیته به‌هسته‌وه ئه‌وکه‌سه‌ی دراوسی‌که‌ی له‌به‌لاو نازاوه‌ی دنلیا نه‌بی‌ت)). قال النووي: البوائق: جمع بائقة وهي الغائلة والداهية والفتك. انظر مسلم بشرح النووي(207/2).

رهوشته بهرزهکان

تهواونیه، سویند بهخوا ئهوکهسه ئیمانی تهواونیه، ووتیان: کی ئهی پیغهمبهری خوار^صالله^ع و^آله^س و^آله^س فهرمووی: ئهوکهسهی دراوسیئکهی لهبهلاو ئاژاوهی دلنیانهبیئت)).

جگه لهههموو ئهه دهق و فهرموودانه که باسمانکردن دهقی ترمان زوره که باس لهچاکهکردن لهگهلا دراوسی و ئاگاداربوونیان و ریژگرتنیاں دهکن.

ئهگهر دراوسیئکهت نزیکهکهت موسولمانبوو: ئهوه سی مافی بهسهرتهوه ههیه:

- 1- مافی ئیسلامیهتی.
- 2- مافی خزمایهتی.
- 3- مافی دراوسیئیهتی.

ئهگهر دراوسیئیهکی نزیکتبوو، ئهوه دوو مافی بهسهرتهوه ههیه:

- 1- مافی خزمایهتی.
- 2- مافی دراوسیئیهتی.

ئهگهر موسولمانیکی دووربوو وه دراوسیئیشیت بوو، ئهوه دوو مافی بهسهرتهوه ههیه:

- 1- مافی ئیسلامیهتی.
- 2- مافی دراوسیئیهتی.

وه ئهگهر دراوسیئیهکی نزیکت بوو، ئهوه تهنها مافیکی ههیه بهسهرتهوه: ئهویش مافی دراوسیئیهتیه.

رهوشته بهرزهگان

وه لهږهوشته بهرزهگان هه‌ئسوكهوتی جوانه بهرانبه‌ر دراوسپیه‌كهت به‌ره‌هایی: هه‌رجۆره دراوسپیه‌ك بیټ، هه‌ركه‌سیکیان نزیكتر بوو لیته‌وه ئه‌وه‌یان له‌پیشتره بوټ.

به‌لام زۆر به‌داخه‌وه هه‌ندیك كه‌س له‌م رۆژه‌دا ده‌بنه‌ مایه‌ی خراپه‌کاری بۆ دراوسپیکانیان بگه‌ زیاتر له‌وه‌ی بۆ غه‌یری دراوسپیکانیان خراپ بن، ئه‌بینیت كه‌ زیاده‌رۆیی ئه‌كه‌ن به‌بردنی شتومه‌کیان وه‌ بیزار کردنیان. زانیان (رحمهم الله) له‌كۆتا بابه‌تی بابه‌تی (الصلح) دا باسی ئه‌م بابه‌ته‌یان کردوه له‌باسی دراوسپیدا ده‌توانی بگه‌رپیته‌وه سه‌ر ئه‌وبابه‌ته‌ بۆسود وه‌رگرتنی زیاتر.

هه‌روه‌ها له‌ره‌وشته بهرزه‌گان جوان هه‌ئسوكه‌وتکردنه بهرانبه‌ر هه‌تیوو ده‌ستكورت (نه‌دار) و رپبوار.

الیتامی: (جمع الیتیم)، به‌وكه‌سه ده‌وتریت هه‌تیو كه‌ باوكی مردوووه

وه‌ئهو هیشتا با‌لغ نه‌بووه.

خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی کردوه

به‌جوان ره‌فتارکردن له‌گه‌ڵ

هه‌تیودا، وه‌ به‌هه‌مان شیوه

په‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌چه‌ند

فه‌رمووده‌یه‌كدا جه‌ختی له‌سه‌ر

ئه‌م بابه‌ته‌ کرده‌ته‌وه⁽³⁸⁾.

38- له‌فه‌رمووده‌یه‌كدا په‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَقَالَ بِأَصْبَعِهِ السَّبَابَةَ وَالْوَسْطَى))، واته: ((من و ئه‌وكه‌سه‌ی كه‌سه‌ر به‌رشتیكاری بپیاوكانه له‌ به‌هه‌شتدا به‌مشپوهیه‌ین وه‌ هنیامی

له‌روویه‌کی تره‌وه: دلّی هه‌تیو شکاوه به‌وهی که‌باوکی مردووه, وه پئویستی به‌ئاگاداربوون و ته‌نیانه‌کردنه.

چاکه‌کردن به‌رانبه‌ر هه‌تیو به‌گویره‌ی بارودۆخی هه‌تیوه‌که‌یه.
المساکین: ئەوانه‌هه‌ژار و نه‌دارن, لیره‌دا گشتگیره بۆ ده‌ستکورت و هه‌ژاریشه.
چاکه‌کردن به‌رامبه‌ریان له‌وهی که‌ شهرع فه‌رمانی پیکردوه له‌چه‌ن ده‌قیك له‌قورئانی پیرۆزدا, وه چه‌ند مافیکی پیداون به‌تایبه‌تی له‌خۆش ویستن و هاو‌پیه‌تی کردنیاندا وه شتی تریش.

له‌روویه‌کی تره‌وه چاکه‌کردن له‌گه‌ل هه‌ژاراندا ئەوانه‌ی که‌بیلاننه‌ن, وه لاوازن وه دلشکاون, له‌جوانی و په‌وشته به‌رزه‌کانی ئیسلام ئەوه‌یه که له‌گه‌لیان چاک بین به‌هۆی ئەو که‌موکوورپانه‌یان تیا‌یه وه دلشکاون.
چاکه‌کردن به‌رانبه‌ر هه‌ژارونه‌دار به‌گویره‌ی بارودۆخی هه‌ژاره‌که‌ یان نه‌داره‌که‌یه: ئەگه‌ر پئویستی به‌خۆراک بوو, چاکه‌کردن له‌گه‌لیدا ئەوه‌یه که‌خواردنی بده‌یتی, وه ئەگه‌ر پئویستی به‌جل و به‌رگ بوو, چاکه‌کردن له‌گه‌لیدا ئەوه‌یه که‌ جل و به‌رگی بۆ‌دابین بکه‌یت, وه ده‌بی‌ت پشتگوپی نه‌خه‌یت, ئەگه‌ر هاته‌ ناودانیشتن و قه‌ره‌بالغیه‌وه, پیشوازی لی بکه‌یت, وه پیشی بخه‌یت به‌وه‌ی که‌ هه‌ست به‌بوونی خۆی بکات و هه‌ست به‌که‌می نه‌کات.

به‌په‌نجه‌ی شایه‌تمان و په‌نجه‌ی ناوهراس‌تی کرد). وأخرجه البخاري رقم(6005) كتاب الزهد من حديث سهل بن سعد. وأخرجه مسلم بنحوه رقم(42) كتاب الزهد من حديث أبي هريرة.

رهوشته بهرزهكان

وه ئهگهر كه موكوپيه كى تيا بو كه خوا پيى به خشيوه به دانايى خو، ئه وه
خوای گه وره فه رمانمان پیده کات كه له گه لئاندا چاك بين.

هه روه ها (ابن السبيل) ريبوار: ئه و كه سه يه كه له سه فه ردايه و ناتوانيت

سه فه ره كه ي ته و او بكات يان رپي
لينه گيراييت به پيچه وانه ي
زه كات وه رگروه، چونكه ريبوار
نامويه، وه ناموش كه سيكه بيرى
كه سو كاري ده كات، ئه گهر
دلدا نه وه ت كردو ريزتگرت و
له گه ليدا چاك بوويت، ئه مه
ئه وه يه كه شه رع فه رمانى
پيده كات.

ئه گهر ريبوار هاته لات وه كو ميوانيك، له ره وش ت به رزيت ئه وه يه كه
به رپزه وه ميواندارى بكه يت، به لام هه نديك له زانايان فه رموويانه: پيوست
ناكات ميوان بگيريته ئه ستوى خوى مه گهر له لاديدا بيت بيجه له شاره كان!
ئيمه ش ده ليين: به لكو واجبه چ له شاردا بيت يان له لاديدا بيت ده بيت
رپزي ميوان و ريبوار بگريته، مه گهر هو كاريك هه بيت، بو نمونه ماله كه ي
بچوك بيت، يان هو كاريكى ترى هه بيت كه رپگر بيت له وه ي ميواندارى ئه م

رەۋشە بەرزەكان

پياۋەبكات، بەلام لەسەر ھەموو ئەمانە پيويستە ئەگەر
پيشهاتەيەك (عُذْر) يكي ھەبوو دەبيت بەرەۋشتيكي جوان جوابي بكات.

ھەرودھا لەرەۋشە بەرزەكان:

نەرمونيانى! لەگەل خزمەتكاردا، ۋە خزمەتكار ئەمانە ئەگریتەو، مەرۇف و
حەيوانات (ئاژەل)، نەرمونيانى بەرامبەر خزمەتكار ئەگەر مەرۇف بوو ئەو
لەوجۆرە خواردنەى خۆت خواردنى بەدەيتى ئەگەر خواردنت خوارد، ۋەجل
و بەرگى بۇ دابىن بکەيت ۋەكو خۆت، ۋە شتيكى پى نەسپيريت
كەلەتوانايدا نەبيت.

نەرمونيانى لەگەل ئاژەلدا، جا ئەوئاژەلە شير دەر بيت يان بەسواری کاری
پى بکريت، يان راوى پى بکريت، جياوازه بەگویرهى ئەوکارەى خۆت
پيويستە، لەزستاندا شويى گەرمى بۇ دابىن بکەى ئەگەر نەيتوانى شويى
گەرم بۇخۆى دابىن بكات، ۋە خواردن و خواردنەوہى بەدەيتى، ئەگەر
نەيتوانى خۆى بۇخۆى دەستەبەر بكات، ۋە ئەگەر خۆى توانى بۇخۆى
دابىنى بكات ئەو ۋە لەسەر تۆنيە بۆى دابىن بکەيت.
ئەمە بەلگەيە لەسەر تەواويەتى و بيکەموکوپى شەرع، ۋە ھەتا مافى
ئاژەلپيشى لەبیر نەکردوہ بەلکو مافى ئەوانيشى داوہ.

ههروهها له پوهوشته بهرزهکان
وازهینانه له شانازی
به خوکردن و له خو بایی
بوون و سته م کردن و دهست
دریژیکردنه سه رخه لکی
به پوهابیت یان به نارهوا.
شانازی کردن به قسه وه
له خو بایی بوون به کردهوه
وه سته م کردن و دوژمنایه تی
و دهست دریژیکردنه

سه رخه لکی: دهنگ بهرزکردنه وه به سه رخه لکیدا.
مروفا لئی قه دهغه کراوه شانازی به سه رخه غهیری خویدا بکات به قسه پیوتنی،
که ده لیت: من زانام، من دهوله مه ندم، من نازام! نه گهر له وهش زیاتریشی
به سه رخه لکی ووت نه وه دهست دریژی کردوته سه رمافی سه لکی، وه ده لیت:
ئیوه چین؟ له م په تاره دا دهست دریژیکردن و سته مکردنی تیایه به رامبه ر
سه لکی.

له خو بایی بوون به کردهوه، لووت به رزی نه کات له ری و روشتنیدا وه
له ده مووچاویدا وه له سه ربه رزکردنه وهی بوئاسمان وه ملی ریك ده گریت
له ری کردنیدا، وه کو وایه له ناسماندا بیت، خوی گه وره له م کردهوه تورپیه و
فه رموویه تی {وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولًا} [الإسراء: 37].

پهوشته بهرزهکان

واته: ﴿مەرڤو بهرزه ویدا به که شخه و شانازی به وه، چونکه بهراستی تو

نه ده توانی زهوی کونکهیت وه نه ده گه یته شاخه کان له دریزیدا﴾.

پییوسته ساده وسا کار بیت له کرده وه و گوفتاردا، شانازی مه که بهر پهوشتی جوانته وه، مه گهر له کاتی ته نگانه و پیوستیدانه بیت، وه کو ئه وقسه یه ی (ابن مسعود رضی الله عنه) که ده فهرموویت: ((لَوْ أَعْلَمُ أَحَدًا أَعْلَمَ مِنِّي بِكِتَابِ اللَّهِ تَبْلُغُهُ **الإِبِلُ لَرَكِبْتُ إِلَيْهِ**))⁽³⁹⁾، واته: ((ئه گهر بزانه هه رکه سیك له من شاره زاتره له قورئاندا ئه وه به حوشتریش بیت پیی ئه گه مه وه))، مه بهستی لی ره دا دووشته:

یه که م: هاندانی خه لکی بو فی ربوونی قورئانی پیروز.

دووه م: بانگهیشت کردنیان بو وه لام دانه وهی.

مرؤف خاوهنی پهوشتی بهرزه وه نابیت هه رگیز پهوشته جوانه کانی خوی دربخات لای خه لکی، جا ئه گهر خه لکی باسی پهوشته جوانه کانیان کرد یاخودنه، به لکو ئه گهر پیاو باسی پهوشتی جوانی خوی کرد ژماری له پیش خه لکیدا، ئه وه له بهرچاو خه لکیدا سووک ده بیت، بویه هوشیاری ئه م خۆده ر خسته بن.

البغی: دووژمنایه تی له گه ل که سی بهرانبه رت وه شوینه که شی

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله بو ی روون کردوینه ته وه له م فهرمووده یه دا: ((إِنَّ دِمَاءَكُمْ،

وَأَمْوَالِكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ))⁽⁴⁰⁾، واته: ((بهراستی خوین و مال و

ناموسی یه کترتان لی قه دهغه کراوه))، سته م کردن له خه لکی ده کریت

39- أخرجه البخاري رقم(5002) كتاب فضائل القرآن. مسلم رقم(115) كتاب فضائل الصحابة.
40- أخرجه البخاري رقم(1739) كتاب الحج من حديث ابن عباس. والبخاري رقم(1741) كتاب الحج. ومسلم رقم(29, 31) كتاب الحج من حديث أبي بكر. ومسلم رقم(147) كتاب الحج من حديث جابر.

رهوشته بهرزهگان

بهمال(سهروهت و سامان)بیټ، وه بهخوین رشتن بیټ، وه بهناموس لهکه دارکردن بیټ.

لهمال(سهروهت و سامان)دا: وهکو ئهوه وایه کهشتیک داوابکات که مولکی خوئی نه بیټ، یان نکوئی لی بکات، یان شتیک ببات که هی خوئی نه بیټ، ئه مه پیی ئهوتریټ سته مکردن لهمال(سهروهت و سامان)دا.

لهخوین رشتندا: بهتهنها کوشتن، وهکو ئهوه وایه که دهست دریژی بکاته سهرکه سیک به بریندارکردن و کوشتنی.

لهناموس لهکه دارکردندا: لهوانه یه مه بهست له ناموس لهکه دارکردن: ناوی بزپینیت، هیرش بکاته سهری به باسکردنی به خراپه کار که وابکات تاناوبانگی بزپینیت، وه لهوانه شه مه بهست پیی کاری له شفرۆشی بیټ، وه هه مووشیان قه دهغه کراون(حهرام)ن، له رهوشته بهرزهگان وازه یانانه له دهست دریژی کردنه سهرخه لگی به بردنی مال وه خوین رشتن وه ناموس لهکه دارکردن.

ههروهها دهست دریژی کردنه سهرخه لگی، واته: دهنگ بهرز کردنه وه

به سهر خه لکیدا به رهوا بیټ یان به نارپهوا.
دهست دریژی کردنه سهرخه لگی
قه دهغه کراوه جا ئه گهر دهست
دریژی کردنه به رهوا بیټ یان
به نارپهوا.

الاستعلاء: ئه وه یه که مرؤف دهنگی بهرز بکاته وه به سهر که سی بهرانبه ردا.

رهوشتی بیباومرپان

زۆر بهی خه لکی ده لێن که دانیشتوانی رۆژئاوا جوانترین رهوشتیان ههیه

له هه لسوکه وتکردن له گه لێاندا وه

له مامه له وه کرین و فروشتنیشدا،

به لام به داخه وه له ناو ریزه کانی

ئیمه ی موسو لماناندا فیل و درۆ و

سویند به درۆ خواردن شتیکی باوه.

له وه لام دانه وه ی ئه م قسه یه دا

ده لێن: پیغه مبه رمان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فه رموویه تی: ((الْبَيْتَةُ عَلَى

الْمُدَّعِي))⁽⁴³⁾ , واته: ((به لگه و پروونکردنه وه له سه ر که سی داواکاره)), وا

باوبوه له ناو خه لکیدا که خه لکی رۆژئاوا رهوشت جوان بوون له مامه له وه

کرین و فروشتنیااندا ئه م قسه یه راست نیه, به لگو له مامه له وه کرین و

فروشتندا زۆر خراب بوون ئه مه ئه و که سانه ی چوون بۆ ناویان وه سه یریان

کردوون گێراویانه ته وه بۆ مان وه به چاویکی دادپهروه رانه وه سه یریان

کردون نه ک به چاویکی بیڕیزو به گه وره یان بزانه و لێیان بترسن,

43- أخرجه الترمذي رقم(1341) كتاب الأحكام. وقال: هذا حديث في إسناد مقال. وصححه الألباني وهو في صحيح الجامع(2897). وقال الترمذي أيضا: والعمل على هذا عند أهل العلم من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم وغيرهم: ((أَنَّ الْبَيْتَةَ عَلَى الْمُدَّعِي وَالْيَمِينِ عَلَى مَنْ الْمُدَّعَى عَلَيْهِ)), واته: ((به لگه پیشکەش کردن له سه ر داوا پیشکەشکاره وه سویند خواردن له سه ر شکات لێکراوه)). أهـ. سنن الترمذي(678/3).

رەۋشە بەرزەكان

ۋەكو شاعىر دەئىت:

وعين الرضا عن كل عيبٍ كليلَةٍ ... كما أن عين السخط تبدي
المساويا

ۋاتە: چاۋى رازىبون بۆھەموو كەموكوپىيەك پۆشىنە...
ۋەكو چۆن چاۋى نارازىبون ھەموۋى دەكاتە ھەلە.

زۆرىك لەوگەنجانەى جىيى متمانەن بۆيان گىراومەتەۋە كەچونەتە رۆژئاۋا
دەئىن خەلكى رۆژئاۋا ناشرىنترىن رەۋشتىان ھەبوۋە، بەلام ئەگەر ووتىان
باۋەكو ئەۋان بىن لەكرىن و فرۇشتىندا ئەۋە بۆئەۋە نىە كە ئەۋان خاۋەنى
رەۋشتىن، چونكە ئەۋان بونەتە بەندەى سەرۋەت و سامان، ھەركاتىك مرۇف
بەشتومەكى خۇيدا ھەلدا و ووتى شتەكەم و اباشەو و اچاكە ئەۋە خەلكى
بەخىرايى ئەچن بۆلاى ئەۋكەسە و شتومەكى ئەۋدەكرن، ئەگەر كەسىك
ئەمەيكرد ئەۋە رەۋشتى تەۋاۋ نىە.

ئەۋان ئەۋكارە بۆئەۋە ناكەن كەرەۋشتى تەۋاۋيان ھەيە، بەلكو بۆئەۋەيە
كەخاۋەنى سەرۋەت و سامانن، ۋەبەلاى ئەۋانەۋە باشترىن رىگا
بۆبرەۋپىدانى پارەو سەرۋەت و سامانىان ئەۋەيە كەرەۋشتىان جوان بىت،
بۆئەۋەى سەرەنجى ژمارەيەكى زۆرى خەلكى بۆخۇيان پاكىشن، ئەگەرنا
ئەۋان بەۋشىۋەيەن كەخۋاى گەۋرە بەم شىۋەيە باسىكردون و فەرموۋيەتى:
{ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ
الْبَرِيَّةِ } [البينة: 6].

هوشته بهرزهكان

واته: ﴿بَيِّغُومَانُ ئَهْوانَهى كَه بَيِّپَرِوابوون لَهْخاوَهَن پَهيام و بت پَه رستهكان لَهئاگرى دۆزهخدان تَييدا دَهْمَيِنَنه وه بهئيجگارىي، ئا ئَهْوانَه خراپترينى هَه موو دروستكراوييكن﴾.

وه بَيِّغُومَان هِيچ كَه س شَك نابهَم باشتر لَهْخوای گَه وره بۆ وه سَفى بَيِّباوه رَهْكان، ئَهْوان ئاژاوَهَن لَهْزه ويِدا، چۆن خۆشى رُودَهْكَاتَه نَهْته وه يَهْكَ لَهْكَاتِيْكَدا كَهْخوای گَه وره خۆى به ئاژاوَهْچى زهوى ناوى بَرْدون، پَيْم وانيه ئَهْوه هَه رگيز رُوبدات، به لَام رَاسْتگُويى و رُونى تَيانِيَه، وه ئامُوزگارى لَهْهَه ندى كَرِيْن و فَرُوشْتندا، به لُكو ئَهْوان مَهْبه سْتِيْكى تَرِيان هَه يَه تَيَايدا، كَه ئَهْويش به دَهْسه تَهْيِيانِي كَار و سَه روهْت و سامانه، هَه ركه س بِيْنِيْنى كَه سْتَهْم و فَيْل و دَهْست دَرِيْژى دَهْكه نَه سَه رخه لُكى لَهْزُوشوِيْندا، ئَهْوَكَاتَه رَاسْتگُويى قَهْسه كَهى خَوَاى پَه روه رَدگارى بۆ دَهْره كَهْويْت كَه فَه رموويه تى {أَوْلَيْكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ} [البينة: 6].

واته: ﴿ئَا ئَهْوانَه خراپترينى هَه موو دروستكراوييكن﴾.

به لَام سَه بارهْت بهْوانَهى كَه رُوويِداوه لَهْناو زُورِيْكَ لَهْموسوُلْمَاناندا، لَهْفَيْلْكَردن و ناپاكي لَهْكَرِيْن و فَرُوشْتندا، ئَهْوموسوُلْمَانانَه لَهْدينداری و ئِيْسلا مَهْكهى خُوْيان كَه مَكْرَدَهْ وه ته وه به قَهْد ئَهْوهى كَه پَيْچَهْوانَهى شَهْرعِيان كَرْد لَهْم كَرِيْن و فَرُوشْتنه دا.

ئَهْمه واتاى ئَهْوه نِيَه كَه پَيْچَهْوانَهى هَه ندى كَ موسوُلْمَان لَهْهَه ندى كَ شْتدا بَجُوْلِيْتَهْ وه ئَهْوه ئِيْتَر لَهْدايه رَهْى ئِيْسلا م دَهْرچوويْت، ئَهْمه واتاى ئَهْوه نِيَه كَه خَوْدى شَهْريعه تى ئِيْسلا م كَه موكُورِي تَيِدايه، به لُكو شَهْريعه تى ئِيْسلا م تهْواو بِيْكه موكُورِيَه، به لَام ئَهْوَكه سانِي كَه خراپَهْيان هَه بوو بۆ شَهْريعه تى

پهوشته بهرزهگان

ئیسلام، وه پاشان خرب بوون بو براموسولمانه گانیان، ئهوانه خراپه که بیان تهنهها بوخویان دهگه ریته وه، کهسی زیرهک و هوشیار نه و خراپه ی خوئی کردویه تی نایخاته سهر شهرعی ئیسلام که نه و خراپه بوخوئی دهگه ریته وه. له بهرئه وه تکام له هه موو موسولمانیکه که هه لمه تیکی به هیزیان هه بیته بو رپه رپه و بونه وهی ئه م جوړه کارانه که شهرع په سه ندیان ناکات وه کو درؤ و ناپاکی و فیل و گالته کردن وه هاوشیوهی ئه مانه.

ده بیته رونی بکهینه وه بوخه لکی که ته واویته تی دینی ئیسلام له ته واویته تی رهوشته وهی وه کو پیغه مبه ره رسول الله ﷺ فه ره موویته تی: ((أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا))⁽⁴⁴⁾، واته: ((ته واوترین ئیمانداران ئه وکه سانه ن که خاوه نی باشتین رهوشتن)).

له بهرئه مه هه رکه سیك رهوشتی ته واو نه بوو⁽⁴⁵⁾ ئه وه دینی ته واو نیه، وه ته واویته تی دین به ستر او به ته واویته تی رهوشته وه، له بهرئه مه ئه وکه سه ی رهوشتی ته واوترو جوانتره کاریگه ری زیاتری ده بیته له گه یانندی دین و ئیسلام تا ئه وکه سه ی رهوشتی ته واو نه بیته، هه رکه سیك به هیزبوو له سه رکه وتنی به ندایه تیه که ی بو رهوشتی ته واو و جوان ئه وه به رهوشته ترین و باشتینه.

44- تخریج الحدیث: صحیح لغیره. أخرجه أبو داود رقم (4682) کتاب السنة. والترمذی رقم (1162) کتاب الرضاع. وفيه زیاده: "خياركم خياركم لنسائهم" وقال الترمذی: حدیث حسن صحیح وهما فی صحیح الجامع (1230, 1232).

45- قال ابن القیم رحمه الله فی "مدارج السالکین": ((الدین کله خلق فما زاد علیک فی الخلق زاد فی الدین)، واته: ((دین هه مووی رهوشته هه رچی له رهوشته بؤت زیادبوو ئه وه دینه که ت پیی زیاد دهکات)). أ. هـ. من المدارج (294/2).

ته‌واویه‌تی ره‌وشته‌گانی پیغهمبه‌رمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پرسیار | کی‌ خاوه‌نی باشتین و جوانترین ره‌وشته‌ بووه؟
وه‌لام | پیغهمبه‌رمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هه‌روه‌کو خوی‌ پهر‌دگار فه‌رموویه‌تی: □
{وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ} [القلم: 4].

واته: ❖ وه‌ به‌راستی تو له‌سه‌ر ره‌وشته و خویه‌کی نیجگار به‌رزو
گه‌وره‌یت ❖.

له‌فه‌رمووده‌یه‌کی صحیحا هاتوه‌ که (هشام بن حکیم) پیسیاری کرد؟
له‌دایکی ئیمانداران (عائشة رضي الله عنها) ده‌باره‌ی ره‌وشته
پیغهمبه‌رمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ئه‌ویش له‌وه‌لامدا فه‌رمووی: ((كَانَ خُلُقُهُ الْفُرْآنَ. فَقَالَ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ
أَقُومَ وَلَا أَسْأَلَ شَيْئًا))⁽⁴⁶⁾، واته فه‌رمووی: ((ره‌وشته‌ قورئانی بووه. ووتی:
به‌جوړیک که من ویستم هه‌ستم برؤم و هیچ پیسیاریکیتر نه‌که‌م))،
پیغهمبه‌رمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته‌واوترین و کاملترین که‌س بووه له‌ره‌وشته‌دا له‌هه‌موو
ره‌وشته‌ جوان و کرده‌وه‌ باشه‌کاندا. □

ئه‌و روداو پیشه‌اتانه‌ی که‌رویانداده‌ له‌سه‌رده‌می پیغهمبه‌رمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا به‌لگه‌ن
له‌سه‌ر ره‌وشته‌ به‌رزویی پیغهمبه‌ری خواو صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

46- أخرجه مسلم رقم(476)كتاب صلاة المسافرين. وأبو داود رقم(1342)كتاب الصلاة. وابن ماجه
مختصرا رقم(2333)كتاب الأحكام وأحمد. وأحمد في المسند(54/6, 91, 111, 188, 216).

به لکو پیغه مبهری خوا ﷺ، رهوشتی
 جوانترین بوه ته نانهت له گه
 مندالیشدا: نه رموونیان بوه له گه لیاندا
 وه یاریی له گه لدا کردون، به یه کیك
 له منداله کانی فهرموو: ((يَا أَبَا عَمِيرٍ،
 مَا فَعَلَ النَّعِيرُ؟))⁽⁴⁷⁾، واته: ((ئهی
 باوکی عه میر، بالنده که چیکرد؟، باوکی
 عه میر نازناوی مندالیکه وه بالنده یه کی
 پی بووه، (النغیر): بالنده یه کی بچوکه
 وه کو چوله که بالنده که مرد،

منداله کاش بوی دلته نگ و دلگران بوو، پیغه مبه ریش ﷺ دلی دده یه وه و
 پیی فهرموو: ((مَادَا فَعَلَ النَّعِيرُ)).
 هه روه ها له رهوشته جوانه کانی پیغه مبه رمان ﷺ، وه له میهره بانی به رانه بر
 پیاوه دهشته کیه که که هات میزیکرد له مزگه و ته که دا، خه لکه که لیی
 توره بون و پیایدا هه لساخانه وه و ویستیان دهریکه ن، وه پیغه مبه رمان ﷺ
 فهرمووی: وازی لیبین تا کو میزه که ی ته و او کرد، پاشان فهرمانیکرد
 که دو لچه یه که ناوبکه ن به جیی میزه که یدا، پاشان بانگی کابرا
 دهشته کیه که ی کردو پیی فهرموو: ((إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَا يُصْلِحُ فِيهَا شَيْءٌ
 مِنَ الْأَدَى وَالْقَدَرِ إِنَّمَا هِيَ لِلصَّلَاةِ وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ))⁽⁴⁸⁾، واته: ((شیاو نیه

47- أخرجه البخاري رقم(6203) ومسلم رقم(30) كتاب الآداب. ومسلم رقم(30) كتاب الآداب.
 48- أخرجه البخاري رقم(219, 220) كتاب الموضوع. ورقم(6128) كتاب الآداب ومسلم رقم(434),

رهوشته بهرزهگان

لهم مزگه وتانه دا كاری پیس و زیان به خشی تیدابکریت، به لگو كراوه بؤ نویژ و خویندنه وهی قورئان))، یان وهكو چؤن پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی. رهوشته بهرزیی لهم چیرۆكه دا به ئاشكرا ده بینریت، ههستی ئه وپیاوه دهشته کیه ی بریندار نه کرد وه فرمانیشی نه کرد به لیدانی، به لگو پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وازی لیهینا تاكو میزه که ی ته وواکرد، پاشان فییریکرد که مزگه وته گان شوینی ئه وکارانه نیه، به لگو ئه و شوینانه تایبته کراون به شوینی نویژو یادی خواو خویندنه وهی قورئان. □

ههروهها له رهوشته جوانه گانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه میهره بانیی بؤ باوه پداران، پیاویك هات بؤلای پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ووتی: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتُ!! فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَمَا أَهْلَكَ؟ فَقَالَ الرَّجُلُ: وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ - يَعْنِي جَامِعَهَا فِي نَهَارِ رَمَضَانَ - فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: فَهَلْ تَجِدُ مَا تَعْتَقُ بِهِ رَقَبَةً؟ قَالَ لَا. قَالَ: فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَالِيَيْنِ، فَقَالَ: لَا. قَالَ: "فَهَلْ تَجِدُ مَا تُطْعِمُ سِتِّينَ مَسْكِينًا؟ قَالَ: لَا. ثُمَّ جَلَسَ. فَأَتَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَرَقٍ⁽⁴⁹⁾ فِيهِ تَمْرٌ، فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ وَقَالَ لَهُ: تَصَدَّقْ بِهَذَا، فَقَالَ الرَّجُلُ: عَلَى أَفْقَرٍ مِنَّا؟! فَمَا بَيْنَ بَنِيهَا أَحْوَجُ إِلَيْهِ مِنَّا. فَضَحِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَتْ أَنْيَابُهُ ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَأَطْعِمْهُ أَهْلَكَ))⁽⁵⁰⁾، واته: ((ووتی:

ئه ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تیاچوم!! پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی فهرموو: چی تیای بردیت؟

(287) كتاب الطهارة.

49- العرق: هو الزنبيل والنفقة والمكتل وهو عند الفقهاء ما يسع خمسة عشر صاعا وهي ستون مدا لستين مسكينا لكل مسكين مد انظر مسلم بشرح النووي (226/7).

50- أخرجه البخاري رقم (1936) كتاب الصوم ورقم (2600) كتاب الهبة ورقم (5368) كتاب النفقات. ورقم (6087) كتاب الأدب. وأخرجه ومسلم رقم (81, 82, 83, 84, 85, 86, 87) كتاب الصيام.

رهوشته بهرزهکان

پیاوهکه وتی: له رپوژی رهمه زاندا چومه لای هاوسه ره کهم، پیغه مبه روسته صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پپی فهرموو: ئایا شتیکت ههیه گهردی خۆتی پی ئازادبکهی؟ ووتی: نه خیر. فهرمووی: ئایا نه توانیت دوو مانگ بهسه ریه کهوه به رپوژوو بیت؟ ووتی: نه خیر. فهرمووی: ئایا نه توانیت خواردنی شهست فه قیر بدهیت؟ ووتی نه خیر. پاشان دانیشته. پیغه مبه روسته صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه به ته یه که خورمای بو هیئراو، پییداو پپی فهرموو: ئه مه بکه به خیر، پیاوه کهش ووتی: کهس ههیه له ئیمه هه ژارتر بیت؟ کهس نیه له ئیمه زیاتر پیویستی پپی بیت. پیغه مبه روسته صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه وهنده پیکه نی هه تاکو ددانهکانی دهرکهوت پاشان فهرمووی: برۆ بیبه ره وه بو مال و مندالت بیخون).

رهوشت جوانیی پیغه مبه روسته صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له م چیرۆکه دا به ئاشکرا دیاره: بهسه ر ئه م پیاوه دهشته کهیه دا هه ئنه شاخاوه و توره نه بوه، وه جنیوی پی نه داوه و نه یشکاند، چونکه به په شیمانی و لیخو شبوون و ترسه وه هات، پیغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به زانایی خۆی و دانایی خۆی زانیی که ئه م پیاوه شایه نی لومه کردن و شکاندن نیه، به لکو راستی بوی رونه کرده وه که له لایه ن خوای گه وره و بالاده سته وه بوی هاتوه، وه هه لسوکه وتی له گه لکرد به نهرم و نیانی و له سه رخۆیی، وه ئه مهش له به خشنده یی و میهره بانی پیغه مبه روسته صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که خوای گه وره وه سفی کردوه له قورئاندا به م شیوه یه که فهرموویه تی:

{فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظًا لَفُضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ } [آل عمران: 159].

واته: **﴿به هۆی رهحمهت و بهزهیی و میهره بانی خواوهیه، ئه ی پیغه مبه روسته صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تو نه وهنده نهرم و نیان بووی له گه ئیان، سه ره پای ئه و هه موو سه ره پیچی و نافه رمانیه یان له ئو خوددا کردیان خو ئه گه ر که سیکی**

پهوشته بهرزهکان

توره و قسه پهق و دلر په قباي ده وروبهریان چؤل ده کردی و لیټ دور ده که و تنه وه ده ساتؤ نازارو هه له کانیان ببه خشه ❀.

ههروهها خوی گه و ره له نایه تیکی تر دا فهرموویه تی { لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ }
[التوبة: 128].

واته: ❀ سویند به خوا به راستی بؤتان هاتوه پیغه مبهریک له خؤتان قورس و گرانه به لایه وه نار په حه تی و ناخؤشی ئیوه زؤر سوره له سه ر باوهره یئانتان، بؤ پرواداران دلسؤزو میهره بانه ❀.

بیگومان رهوشتی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له پیش هه موو رهوشت و سیفه تیکی سوپاسکراوی شه رع ی یان خوگیرییه وه بووه.

له به خشندهیدا: پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به خشنده ترین و ده ست بلاوترین که سبووه، به جوریک به خشوییه تی که هیچ که س نه ی توانیوه وهك نه و ببه خشیت،

پیاویک هات بؤلای ئه ویش مه ریکی پیدار، پایاوه که گه رایه وه بؤلای قه و مه که ی و ووتی: ((يَا قَوْمِ، اسْلِمُوا فَإِنَّ مُحَمَّدًا يُعْطِي عَطَاءً لَا يَخْشَى الْفَاقَةَ))⁽⁵¹⁾، واته: وتی: ((ئهی خه لکینه، باوهره یئین، به راستی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

به خشینیك ده به خشیته وه که هیچ له هه زاری ناترسیټ)).

وقال جابر بين عبد الله رضي الله عنهما ما سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم قط فقال: ((لَا))⁽⁵²⁾، واته: جابر ووتی:

عبدالله **(رضي الله عنهما)** بؤی گیراومه ته وه که قهت داوای شتیک

نه کراوه له پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بلیټ: ((نه خیر)).

وَلَمَّا قَفَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَزْوَةِ حُنَيْنٍ، فَكَانَ هَمُّهُ النَّاسُ يَسْأَلُونَهُ،

51- أخرجه مسلم رقم(57, 58) كتاب الفضائل.

52- أخرجه مسلم رقم(56) كتاب الفضائل.

رهوشته بهرزه‌کان

فَأَخَاطَطُ بِهِ النَّاقَةَ، فَخَطِفَتْ شَجْرَةَ رِدَاءَهُ، فَقَالَ: ((رُدُّوا عَلَيَّ رِدَائِي أَنْخَشُونَ عَلَيَّ الْبُخْلُ؟ فَوَاللَّهِ لَوْ كَانَ عَدَدُ هَذِهِ الْعِضَاهِ⁽⁵³⁾ نَعَمًا لَقَسَمْتُهُ بَيْنَكُمْ، ثُمَّ لَا تَجِدُوا بَخِيلًا، وَلَا جَبَّانًا، وَلَا كَذَّابًا))⁽⁵⁴⁾، واته: ((كَاتِيكَ گه‌رایه‌وه له‌شهری حونه‌ین خه‌لکی ویستی داواکردنیان لی هه‌بوو تا‌حوشتره‌که‌یان گه‌یانه‌ بن داریک جله‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} پیوه‌لکا، پاشان فه‌رمووی: خه‌لکینه‌ جله‌کانم بو‌بگی‌رنه‌وه‌ نه‌وه‌ له‌ چروکی و به‌خیلی من ده‌ترسن؟ سویند به‌خوا گه‌ر به‌ژماره‌ی نه‌و ورده‌ چه‌وانه‌ ئازده‌لم هه‌بی‌ت دابه‌شی ده‌که‌م به‌سه‌رتاندا، وه‌من که‌سیکی ده‌ستگیر و ترسنوک و دروزن نیم)) . پیغه‌مبه‌ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} پاله‌په‌ستویه‌کی زور له‌سه‌رژیا‌نی هه‌بووه، له‌هه‌مان کاتدا زور به‌خشنده‌بووه به‌خشیویه‌تی وه‌ جاری واهه‌بووه به‌مانگ و دوو مانگی‌ش ناگر له‌مالیا نه‌کراوه‌ته‌وه⁽⁵⁵⁾ .

((جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ بِبُرْدَةٍ، فَقَالَ سَهْلٌ لِقَوْمٍ: أَتَدْرُونَ مَا الْبُرْدَةُ، فَقَالَ الْقَوْمُ: هِيَ الشَّمْلَةُ، فَقَالَ سَهْلٌ: هِيَ شِمْلَةٌ مَنْسُوجَةٌ فِيهَا حَاشِيَتُهَا، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكْسُوكَ هَذِهِ، فَأَخَذَهَا النَّبِيُّ ﷺ مُحْتَاجًا إِلَيْهَا فَلَبِسَهَا، فَرَأَاهَا عَلَيْهِ رَجُلٌ مِنَ الصَّحَابَةِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَحْسَنَ هَذِهِ فَأَكْسُنِيهَا، فَقَالَ: نَعَمْ، فَلَمَّا قَامَ النَّبِيُّ ﷺ لِأَمَةِ أَصْحَابِهِ، قَالُوا: مَا أَحْسَنَتْ حِينَ رَأَيْتِ النَّبِيَّ ﷺ أَخَذَهَا مُحْتَاجًا إِلَيْهَا ثُمَّ سَأَلْتَهُ إِيَّاهَا، وَقَدْ عَرَفْتَ أَنَّهُ لَا يُسْأَلُ شَيْئًا فَيَمْنَعُهُ، فَقَالَ: رَجَوْتُ بَرَكَتَهَا حِينَ لَبِسَهَا النَّبِيُّ

53- العضاه: واته: داره نه‌ستوره ره‌سه‌نه نه‌جولآوده‌که.

54- أخرجه البخاري رقم(2821)كتاب الجهاد والسير. ورقم(3148)كتاب الفرض الخمس.

55- الحديث عائشة رضي الله عنها قالت: ((إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ وَمَا أَوْقَدَ فِي أَيْبَاتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))، واته: ((سه‌یری مانگی به‌کشه‌وه‌مانکرد له‌سیمانگدا دوومانگیان ناگره‌نه‌کرا له‌ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ})). أخرجه البخاري رقم(6459)كتاب الرفاق. ومسلم رقم(28)كتاب الزهد.

پهوشته بهرزهگان

صَلَّى لَعَلِّي أُكْفَنُ فِيهَا)) (56) , واته: ((ئافرهتَيْك عابايهكى سهرشانى هينا بؤ
پيغهمبهري خواص الله (سهل)ى هاودلى پيغهمبهر وصالله بهقه ومهكهى ووت: نايا
دهزانن ئەم پارچه قوماشه چيه, ئەوانيش ووتيان: سهرشانىكى چنراوه,
پاشان ئافرهتهكه ووتى: ئەى پيغهمبهري خواص الله ئەمهوى ئەمهت
پيىبهخشم, پيغهمبهر وصالله له بهر پيويستى ودرىگرت و له بهريگرد, پياويك
كه بينى ووتى: ئەى پيغهمبهر وصالله ئەم بهرگه چهنده باشه پيى بهخشه,
پيغهمبهر وصالله يش پيى بهخسى.

كاتيک پيغهمبهر وصالله روشت, هاودلان لؤمهيان کرد و ووتيان: كاريكى
چاكت نه کرد له كاتيکدا بينيت پيغهمبهر وصالله له بهر پيويستى ودرىگرت
تؤيش چويت داوات کرد له كاتيکدا خوشت دهزانيت پيغهمبهر وصالله داواكارى
رەت ناکاته وه.

ئەویش ووتى: مه بهستم بهر هكەت داريهتى له بهر کردنه كهى پيغهمبهر وصالله
بوو, وه به لكو پيشى كفن بكريم)).

به خشندهي پيغهمبهر وصالله هه ميشه جيى خوى گرتوووه, سهروهت و سامانى
خوى له پيناو خوادا ده به خشى يان بۆه ژار يان بۆكه سيك كه پيويستى پيى
بووييت, يان له پيناوى خوادا, يان بؤ بونيانانى ئيسلام, يان بۆته شريعى
ئەمه ته كهى.

ههروهها له نازايه تيدا: پيغهمبهر وصالله نازاترين و خيراترين كهس بووه,
خه لكى له تيكووشان و پيشكه وتن رايان ده کرد به لام ئەو له جيى خوى جيگر
ده بوو, عباسى كورى عبدال مطلب وصالله ووتى: (كاتيک مسولمانه كان و

رهوشته بهرزه‌گان

بیپرواگان گه‌یشتن به‌یهک- واته له‌جه‌نگی حونه‌ین- مسولمانان کشانه‌وه به‌ره‌و دواوه، له‌هه‌مانکاتدا پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رایئه‌کرد به‌ره‌و لای بیباوه‌ره‌گان (کافر‌ه‌گان) وه منیش پی‌م ووت په‌له‌مه‌که، نه‌ویش ده‌یفه‌رموو: ((أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ))⁽⁵⁷⁾، واته: ((من پی‌غه‌مبه‌رم درونیه، وه من کوری (عبدالمطلب)).

ئیمامی عَلَيْهِ السَّلَام ووتویه‌تی: ((كُنَّا إِذَا أَحْمَرَ الْبَأْسُ، وَلَقِيَ الْقَوْمَ الْقَوْمَ، اتَّقَيْنَا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَا يَكُونُ أَحَدٌ أَقْرَبَ إِلَيَّ الْعَدُوِّ مِنْهُ))⁽⁵⁸⁾

، واته: ((له‌گه‌رمه‌ی نار‌ه‌حه‌تیدا بوین له‌شه‌ردا، کاتیک قه‌ومه‌گان تی‌ک ئالابون به‌ناویه‌کدا، که‌سه‌یری پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مان ده‌کرد هیچ که‌س نه‌بو له‌و نزیکتر بی‌ت له‌دوژمن)).

ئه‌نس عَلَيْهِ السَّلَام ووتویه‌تی: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَشْجَعَ النَّاسِ، وَلَقَدْ فَرَّعَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَانْطَلَقَ نَاسٌ قِبَلَ الصَّوْتِ، فَتَلَقَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَاجِعًا، وَقَدْ سَبَقَهُمْ إِلَى الصَّوْتِ وَهُوَ عَلَى فَرَسٍ لِأَبِي طَلْحَةَ، عُرِّي فِي عُنُقِهِ السَّيْفُ، وَهُوَ يَقُولُ: لَمْ تُرَاعُوا⁽⁵⁹⁾، لَمْ تُرَاعُوا، قَالَ: وَجَدْنَاهُ بَحْرًا⁽⁶⁰⁾، أَوْ إِنَّهُ لَبَحْرٌ، قَالَ: وَكَانَ فَرَسًا يُبْطَأُ))⁽⁶¹⁾، واته: ((پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باشتین و

57- أخرجه مسلم رقم(76)كتاب الجهاد والسير. وأخرجه البخاري بنحوه من حديث البراء بن عازب رضي الله عنه رقم(2864)كتاب الجهاد ورقم(4315, 4317)كتاب المغازي.

58- تخريج الحديث: صحيح. أخرجه أحمد في المسند(1/156)وبنحوه مسلم رقم(79)كتاب الجهاد من حديث البراء رضي الله عنه.

59- قوله: لم ترعوا: أي لا تخافوا والعرب تتكلم بهذه الكلمة واضعه "لم" موضع "لا".

60 قوله: وجدنا بحرا: أي وجدوا الفردوس سريع الجري بعد أن كان يبطأ.

61- أخرجه البخاري رقم(2908)كتاب الجهاد والسير ورقم(6033)كتاب الأدب ومسلم رقم رقم(48)كتاب الفضائل.

رهوشته بهرزهکان

به خشندهترین کهس بووه، وه ئازاترین کهس بووه، شهوئیک خه لکی مه دینه مه ترسی و دلّه پراوکییان بو دروستبوو، خه لکه که به ره وه دهنگه که چوون، بینیان پیغه مبه رسول الله ﷺ له شوینی دهنگه که وه دهگه ریته وه، که به سواری ئه سپه کهی (ئه بی طلحه) بوو، به بی زین، وه شمشیریکی له مابوو، دهیغه رموو: مه ترسن، مه ترسن. ووتی: کاتیکی پیغه مبه رسول الله ﷺ مان بینی وه ک ده ریا وابوو (واته له نه ترسی و نه شله ژاویدا) وه ووتی: وه ک سوار چاکیکی هیمن بوو))

قال النووي في شرح صحيح مسلم (15, 67, 68): وفيه فوائد: منها شجاعته صلى الله عليه وسلم من شدة عجلته في الخروج إلى العدو قبل الناس كلهم بحيث كشف الحال ورجع قبل وصول الناس. وفيه بيان عظيم بركته ومعجزته في انقلاب الفردوس سريعا بعد أن كان يبظاً وهو معنى قوله: وجدناه بحرا: أي واسع. أ.هـ.

سهبارت به نهرموونیانی و لهسهرخوئی پیغه مبهرمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

((فَقَدْ كَانَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَطِيفًا رَحِيمًا، فَلَمْ يَكُنْ فَاحِشًا وَلَا مُتَّفَحِشًا⁽⁶²⁾، وَلَا صَخَابًا فِي الْأَسْوَاقِ، وَلَا يَجْزِي السَّيِّئَةَ بِالسَّيِّئَةِ، وَلَكِنْ يَغْفُو وَيَصْفَحُ⁽⁶³⁾، واته:)) پیغه مبهرمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که سیکی نهرموونیان و

به بهزهیی بووه، وه که سیکی زیان به خش و ئازاردهر
نه بووه، وه له بازاردا که سیکی دهنگ بهرزنه بووه، وه
پاداشتی خراپه‌ی به خراپه نه داوه ته وه، به لگو

لیبوردده بووه، وه ئه نه س رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ووتویه تی: ((خَدِمْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ
وَاللَّهِ مَا قَالَ لِي أَلْفَ قَطٍّ وَلَا قَالَ لِي لِشَيْءٍ: لِمَ
فَعَلْتَ كَذَا؟ وَهَلَّا فَعَلْتَ كَذَا؟))⁽⁶⁴⁾،

واته: ((من خزمه تی پیغه مبهرمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
کردووه (10) ده سال وه سویند به خوا
هیچ کاتیک له هیج کاریکما پیی

نه ووتوم ئوف یان بوچی ئه وکارهت بهوشیوه یه کرد؟ یان
بوئه کرد.))

ئه وهت

62- لحديث عبد الله بن عمرو رضي الله عنه أخرجه البخاري رقم(3559)كتاب المناقب. ورقم(6029), 6035)كتاب الأدب. ومسلم رقم(68)كتاب الفضائل.

63- لحديث عطاء بن يسار قال: لقيت عبد الله بن عمرو فقلت: أخبرني عن صفة رسول الله صلى الله عليه وسلم في التوراة فقال: أجل والله إنه لموصوف في التوراة ببعض صفته في الفرقان: چ پ پ غلیظ ولا سخاباً بالأسواق ولا يدفع السيئة بالسيئة، ولكن يغفو ويغفر ... أخرجه البخاري رقم(2125)كتاب البيوع ورقم(4838)كتاب التفسير.

64- أخرجه البخاري رقم(6038)كتاب الأدب ومسلم رقم(51)كتاب الفضائل.

پهوشته بهرزهگان

هميشه پيغهمبهر ﷺ له گهډل هاوله کانيدا دم به خندهو پيکهنين و سوعبه تچي بووه و تپکهډ بووه له گهډلياندا، وه له گهډل منداله کانيشياندا ياري و گهمه و سوعبه تي کردووه و دهیگرتنه باوهشي، ههتا مندال له باوهشيدا ميزي کردوه پي توپه نه بووه و هه لنه چوو (65).

پيغهمبهر ﷺ به دم داواي کهي نازاد و بهندي و دهوله مهند و هه ژاره وه هاتووه، وه سهرداني نه خوځي کردووه له دورترين شوپني مهدينه وه، ههروهه داواي لي بووردي نه وکسه سي قه بو لکردووه که هوکاري شهرعي هه بووبيت (66)، وه جاريک گوپي له گرياني منداليک نه بيت و له نوپژدایه (واته ئيمامهت بوخه لکي دهکات) په له دهکات له ته و او کردني نوپژده که بوئه وه ي دايکي منداله که زوو بجيت به لايه وه چونکه دهيزاني دايکي بيري لاي نوپژده که نامينيت له بهر کوپه که ي (67).

قَالَ: ((وَكَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةَ بِنْتِ زَيْنَبَ، بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

65- فقد أتت أم قيس بنت محسن بابت لها لم يأكل الطعام إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فأجلسه صلى الله عليه وسلم في حجره فبال على ثوبه فدعا بماء ففضحه ولم يغسله أخرجه البخاري رقم (223) كتاب الوضوء. ومسلم رقم (104) كتاب الطهارة.

66- وهه موئه مانه له ساده ساكاري پيغهمبهر ﷺ. ابن القيم له "مدارج السالكين" (310/2) دا له سه سر ساده ساكاري پيغهمبهر ﷺ فه رمويه تي: پيغهمبهر ﷺ بيدايه به لاي مندال و گهنجا سلامي ليده کردن، وه نه گهر خواردي بخواردايه به سي په نجه ي خواردي ده خواردي، وه له مالي خويدا خزمه تي که سوکاري کردوه قهت گرنكي تنها به خوئي نه داوه، وه نه له کاني خوئي ريز کردوه، وه جله کاني خوئي به رز کردوه ته وه، وه مانگاي دوشيوه بوکس و کاره که ي، وه له هفي داوه به نازل، وه خواردي له گهډل خزمه تکاره کاند ا خواردوه، وه له گهډل هه ژاريشدا دانيشتوه، وه له گهډل بيوه زن و بيواوک (هه تيوه) دا رپي کردوه پيداويستي بو جيبه جي کردن، وه به سه لام کردن دهستي پي کردوه له گهډليان، دعاي بو کردن ته نانهت بو بجوکتري شتيش، وه پيغهمبهر ﷺ په روه شت جوان و نه رمونيان بو، وه به خشنده بو له گهډل خه لکيدا به جواني هه لسوکه وتي کردوه، وه ده موچاوي گه ش بو وه دم به خهنده بو، بالي بو هه موو مسولمانان نزم کردوه ته وه. أ. هـ.

67- أخرجه البخاري رقم (707, 708, 709, 710) كتاب الأذان. ومسلم رقم (192) كتاب الصلاة.

هوشته بهرزهگان

وَلِ أَبِي الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ، فَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا، وَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا))⁽⁶⁸⁾,
 واته: ((وه جارِيكيان نوِيژي دهکرد كچهكهي زهينهبي كچي هه لگرتبوو.
 كهكچي (أبي العاص بن ربيع) يش بو، ههركاتيک له نوِيژه كهيدا هه لده سايه وه
 منداله كهشي هه لده گرتيه وه، وه نه گهر سو جدهي ببردايه منداله كهشي
 داده گرت)).

ئه بوبه ريده ووتی: پيغه مبه رسول ﷺ وتاری بو ده داین (حه سه ن و
 حوسه ين (رضي الله عنهما)) هاتن يه كي كراسيكي سوريان له بهر دابوو
 ده رۆشتن، وه كو مندال ده كه و تن به ملاولادا⁽⁶⁹⁾، پيغه مبه رسول ﷺ له سه ر
 مين بهر كهشي دابهزي و هه ليگرتن و خستنيه نيوان هه ردوو دهستي، پاشان

فهرمووي خواي پهروه ردگار راستي فهرموو:
 {وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ
 اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ}
 [الأنفال: 28].

واته: ﴿به راستی مال و مندالتان هوی

تاقیگردنه هوی نیون﴾

نَظَرْتُ إِلَى هَدَّيْنِ الصَّبِيِّينِ يَمْشِيَانِ وَيُعْتِرَانِ
 فَلَمْ أَصْبِرْ حَتَّى قَطَعْتُ حَدِيثِي
 وَرَفَعْتُهُمَا))⁽⁷⁰⁾, ئه م دوو مناله م بيني كه

ريده كه ن و ده كه و تن هه تا قسه كه م نه بريوو

68- أخرجه البخاري رقم(516) كتاب الصلاة. ورقم(5996) كتاب الأدب. ومسلم رقم(41,42,43) كتاب المساجد.

69- يعثران: واته: منائیکی بچوك ريبكات و به ملاولادا بكه ویت و له پيگرتندا بيت.

70- تخريج الحديث: حسن. أخرجه الترمذي رقم(3774) كتاب المناقب. وقال: حسن غريب إنما نعرفه من حديث الحسين بن واقد. وأخرجه النسائي رقم(1412) كتاب الجمعة. وأبو داود رقم(1109) كتاب الصلاة.

پهوشته بهرزه‌کان

هه‌ئم نه‌گرتنه‌وه ئارامه نه‌گرت)). □.

حوسه‌ینی کوری عه‌لی (رضی الله عنهما) ووتی: پرسیارم له‌باوکم کرد.

دەربارەى هەلسوکه‌وتى پێغه‌مبەر ﷺ لەدانیشتنەکانیدا،

فَقَالَ: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دَائِمَ الْبِشْرِ، سَهْلَ الْخُلُقِ، لَيِّنَ الْجَانِبِ، لَيْسَ بِفِظٍّ وَلَا غَلِيظٍ، وَلَا صَخَّابٍ وَلَا فَحَّاشٍ، وَلَا عَيَّابٍ وَلَا مُشَاحٍ⁽⁷¹⁾، يَتَغَافَلُ عَمَّا لَا يَشْتَهِي، وَلَا يُؤَيِّسُ مِنْهُ رَاجِيَهُ وَلَا يُخَيِّبُ فِيهِ، قَدْ تَرَكَ نَفْسَهُ مِنْ ثَلَاثٍ: الْمَرَاءِ، وَالْإِكْتَارِ، وَمَا لَا يَغْنِيهِ، وَتَرَكَ النَّاسَ مِنْ ثَلَاثٍ: كَانَ لَا يَدُمُ أَحَدًا، وَلَا يَعِيبُهُ، وَلَا يَطْلُبُ عَوْرَتَهُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا فِيمَا رَجَا ثَوَابَهُ، وَإِذَا تَكَلَّمَ أَطْرَقَ جُلْسَاؤُهُ، كَأَنَّمَا عَلَى رُءُوسِهِمُ الطَّيْرُ، فَإِذَا سَكَتَ تَكَلَّمُوا لَا يَتَنَازَعُونَ عِنْدَهُ الْحَدِيثَ، وَمَنْ تَكَلَّمَ عِنْدَهُ أَنْصَتُوا لَهُ حَتَّى يَفْرَعُ، حَدِيثُهُمْ عِنْدَهُ حَدِيثٌ أَوْلَاهُمْ، يَضْحَكُ مِمَّا يَضْحَكُونَ مِنْهُ، وَيَتَعَجَّبُ مِمَّا يَتَعَجَّبُونَ مِنْهُ، وَيَصْبِرُ لِلْغَرِيبِ عَلَى الْجَفْوَةِ⁽⁷²⁾ فِي مَنْطِقِهِ وَمَسْأَلَتِهِ، حَتَّى إِنْ كَانَ أَصْحَابُهُ⁽⁷³⁾، وَيَقُولُ: إِذَا رَأَيْتُمْ طَالِبَ حَاجَةٍ يَطْلُبُهَا فَارْفُدُوهُ⁽⁷⁴⁾، وَلَا يَقْبَلُ الشَّنَاءَ إِلَّا مِنْ مُكَافِيٍّ وَلَا يَقْطَعُ عَلَى أَحَدٍ حَدِيثَهُ حَتَّى يَجُوزَ فَيَقْطَعُهُ بِنَهْيٍ أَوْ قِيَامٍ))⁽⁷⁵⁾،

واته: ((پێغه‌مبەر ﷺ هەمیشە مژدە دەربوو، وه رهوشتی بهرزبوو، وشک و توندو تیژو قسه‌رهق و دهنگ بهرزو تانه‌دهرو رهزێل نه‌بوو، هه‌رشتیکی

71- مشاح: واته: رهزێلیه‌کی زۆر.

72- الجفوة: واته: توندو تیژ وهرهوشت ناشیرینی.

73- واته: ئەمان ناواتیان ئەوه‌بوو ئەوه‌کەسه‌ه‌ریبانه‌بین و ئەمان سوود لەپرسیاره‌کانیان وهریگرن که‌به‌رامبه‌ر پێغه‌مبەر ﷺ ده‌یکه‌ن، وه‌نمه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر به‌رپۆزی و ره‌وشت به‌رزى هاوه‌له‌به‌رپۆزه‌کان له‌به‌رامبه‌ر پێغه‌مبەر ﷺ دا.

74- فآرفدوه: واته: یارمه‌تی بدن بۆئه‌وه‌ی بگات به‌پێویسته‌یه‌که‌ی.

75- تخريج الحديث: ضعيف. أخرجه الترمذي في الشمائل رقم(352) وفي إسناد أبو عبد الله التميمي من ولد أبي هالة مجهول كما قال الحافظ. وفيه جميع بن عمير بن عبد الرحمن العجلي منهم. قال الحافظ في التقريب؟ رافضي ضعيف" والراوي عن الحسن بن علي لا يعرف. انظر الشمائل المحمدية للترمذي بتحقيق: سيد بن عباس الجليمي (ص 34, 35).

رهوشته بهرزهکان

حهزلیبوایه گوئی بهنرخهکهی نهدهدا، وه ههرکهس داوای شتیکی لیکردوه
لیی بیهیا نهبوه، وه وازی لهسی شت هیئاوه(کهسی درۆزن، زۆر خووری،
ئهوشتهی پهیوهندی پییهوه نهبووبیت)، وه لهسیشتدا وازی لهخهئک
هیئاوه(بهخرابه باسکردنی خهئکی وه تانه نهدان لهخهئکی، بهداوای عهیبی
خهئک نهکهوتوه، قسهی لههیچ شتیکیدا نهکردوه مهگهر داوای پاداشتهکهی
کردبیت)، **ئهگهر قسهی بکردایه خهئکی ههمووی بیدهنگ دهبون و گوئیان
دهگرت وهکو ئهوهی بالنده بهسهر سهریانهوهبیت، وهکاتیکی پیغهمبر صلی الله
علیه وسلم**
قسهکانی تهواو دهبوو یان بیدهنگ دهبوو ئهوکاته ئهوان قسهیان دهکرد، وه
لهقسهکانیدا دهمهقالهیان نهدهکرد، ههرکهسیک قسهیهکی بکردایه
ههموویان گوئیان بۆدهگرت، قسهی هاوهئهکانی زۆر لاگرنگبوو، پیکهنیوه
بهوهی ئهوان پیکهنیون، وهسهرسام بوه بهوهی ئهوان پیی سهرسام بوون،
وه ئارامی گرتوو لهبهرامبهر کهسی ریبواردا رپرهو خراپی شیوازی
قسهکردنی و داواکارییهکانی، تهنانهت ئهگهر هاوهئیی خویشی بوایه،
وهدهیفهرموو: ئهگهر کهسیکتان بینی پیویستی بهشتیکه و داوای شتیکتان
لیدهکات ئهوه بۆی جیبهجی بکهن، پاداشتی وهرنهگرتوو لهبهرانبهریدا،
مهگهر لهوکهسهی ههدیهیهکی پیدابیت، وه قسهی بهکهس نهبریوه مهگهر
لهکاتی پیویستی بهکردنی ئهوشته یان نهکردنی بووه ئهوکات قسهی پی
بریوه)).

وازهینانی له دونیا بوخواپهرستی و بهکهه زانینی دونیا

پێغه‌مبەر ﷺ که‌مه‌تر خه‌م‌تریت که‌س بووه بو‌دونیا، وه به‌په‌ر‌و‌ش‌ترین که‌س بوه بو‌دوا‌ر‌و‌ژ، خ‌و‌ای گه‌وره دوو هه‌لب‌ژاردنی پێدا بو‌ ئه‌وه‌ی بیکاته (پاشاو پێغه‌مبەر یان به‌نده‌و پێغه‌مبەر)، ئه‌م‌ی‌ش به‌نده‌و پێغه‌مبهری هه‌لب‌ژارد، وه سه‌ر‌پ‌ش‌کی کرد له‌وه‌ی که‌چ‌و‌ن بیه‌و‌یت له‌دونیا‌دا ب‌ژی وه چ‌یی بو‌یت بو‌ی ج‌یبه‌ج‌ی ب‌کر‌یت یان ئه‌وه‌ی له‌قیامه‌ت لای خ‌و‌اب‌یت ئه‌وه‌ی هه‌لب‌ژارد که له‌قیامه‌ت لای خ‌و‌ایه.

ئه‌نه‌س ووتی: ((دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ عَلَى سَرِيرٍ مُرْمَلٍ بِشَرِيطٍ، وَتَحْتَ رَأْسِهِ وَسَادَةٌ مِنْ أَدَمٍ، حَشْوُهَا لَيْفٌ، فَدَخَلَ عَلَيْهِ نَفْرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، وَدَخَلَ عُمَرُ، فَأَنْحَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْحِرَافَةً، فَلَمْ يَرَ عُمَرُ بَيْنَ جَنْبِهِ وَبَيْنَ الشَّرِيطِ ثَوْبًا، وَقَدْ أَثَرَ الشَّرِيطُ بِجَنْبِ النَّبِيِّ ﷺ فَبَكَى عُمَرُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: مَا يُبْكِيكَ يَا عُمَرُ؟، قَالَ: وَاللَّهِ مَا أَبْكِي إِلَّا أَنْ أَكُونَ أَعْلَمُ أَنَّكَ أَكْرَمُ عَلَى اللَّهِ (عز وجل) مِنْ كِسْرِي وَقَيْصَرَ، وَهُمَا يَعِينَانِ فِي الدُّنْيَا فِيمَا يَعِينَانِ فِيهِ، وَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِالْمَكَانِ الَّذِي أَرَى! فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَهُمُ الدُّنْيَا وَلَنَا الْآخِرَةُ؟، قَالَ عُمَرُ: بَلَى، قَالَ: فَإِنَّهُ كَذَّابٌ)) (76) ، واته: ((چومه خزمه‌ت

پێغه‌مبەر ﷺ له‌سه‌رحه‌س‌یریکی چ‌ن‌راو راکش‌ابو وه سه‌ر‌ین‌یکی چه‌رم‌ی قورین له‌ژ‌یر سه‌ریابوو، چه‌ند هاوه‌لیکی هاتنه خزمه‌تی پاشان عومه‌ری کوری خه‌ت‌تاب‌یش هاته ژوره‌وه، له‌وکاته‌دا پێغه‌مبەر ﷺ پر‌وو

76- تخريج الحديث: صحيح لغيره. أخرجه أحمد في المسند(139/3), (12187). وابن حبان في صحيحه رقم(6362)كتاب التاريخ. وأبو يعلى في مسنده رقم(2783)وذكر الحافظ الهيثمي في: مجمع الزوائد(326/10)وقال: رجاله رجال الصحيح غير مبارك بن فضالة.

هوشته بهرزهگان

وهرچهرخانديكى كرد، عومهر صلى الله عليه وسلم هيچى نه بينى رابخهريك له سهر
 حهسیرهكه بيت، وه پاشماوهى حهسیرهكه له سه رلاشهى
 پيغه مبهرو صلى الله عليه وسلم دهر چوبويه وه، كاتيک عومهر ئه مهى بينى دهستى کرده گريان،
 پيغه مبهرو صلى الله عليه وسلم فهرمووى: ئهى عومهر بوچى دهگريت؟ ئيمامى عومهر ريش
 ووتى: سويند به خوا ئه وهى من ئه گرينييت ئه وهيه كه تو لای خوا زور
 بهر پزترتيت له پاشای فارس و رومه گان، ئه وان له م دونيايه دا ئه زين له ناو
 نازو نيعمه تدار، وه توش ئه بينم له م شوينه دا به م حاله وه، پيغه مبهرو صلى الله عليه وسلم
 فهرمووى: ئايا تو رازى نيت دونيا بوئه وان بى و رپوژى دوايش بو ئيمه
 بيت؟ ووتى: بهلى ئهى پيغه مبهرو صلى الله عليه وسلم، ئه ویش فهرمووى: دهى كه واته
 دهبيت واييت)).

تیبينى || ئه م فهرمودهيهى ئيمامى بوخاريم بوئه م باسه زياد کرده (77):

((عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ وَفِيهِ يَقُولُ سَيِّدُنَا عُمَرُ فِي آخِرِهِ (تَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) وَأَنَّهُ لَعَلَى حَصِيرٍ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ شَيْءٌ وَتَحْتَ رَأْسِهِ وَسَادَتْ مِنْ أَدَمٍ حَشْوَهَا لَيْفٌ وَإِنَّ عِنْدَ رِجْلَيْهِ قَرْظًا مَحْجُوبًا وَعِنْدَ رَأْسِهِ أَهْبٌ مُعَلَّقَةٌ فَرَأَيْتُ أَنْزَرَ الْحَصِيرِ فِي جَنْبِهِ فَبَكَيْتُ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِنَّ كَيْسِرَى وَقَيْصَرَ فِيمَا هُمَا فِيهِ وَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَقَالَ: أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَهُمُ الدُّنْيَا وَلَنَا الْآخِرَةُ)) (78)، واته: ((له ابن عه باسه وه كه له عومهرى كورى خه تتابه وه

گيردراوته وه (رضي الله عنهما) له فهرمودهيه كى دريژدا له كو تا يه كهيدا

ئيمامى عومهر صلى الله عليه وسلم دهليت: پيغه مبهرو صلى الله عليه وسلم بيكهنى كه له سهر

77- وهرگير.

78- أخرجه البخارى: كتاب تفسير القرآن، رقم (4629).

رهوشته بهرزهگان

حهسیر (راخهر) یك بوو كه هیچ شتیک له نیوان نهوو حهسیره كه دا نه بوو، وه سه رینیکی چه رمی ناو خوری له ژیر سه ریدابوو، كه بینیم شوینه واری حهسیره كه به دهموچاویه وه یه گریام و وتم: نهی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سهیری کیسراو قهیسهر چۆن دهژین و له چیدا ژیان به سه ر ده بن وه تۆش له کویدا ژیان به سه ر ده به یت، فه رمووی: ئایا تۆ به وه رازی نیت دونیا بو ئه وان بیّت و روژی دواییش بو ئیمه بیّت؟)).

ئه مه چه ند گه وه ره یکه له ره وشته گانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه ریگرن وه کو چرایه که بو تان وه ریئمونیه گانی به هه ند وه رگرن و له سه ر ریبازه که ی به رده وام بن ریئمونی وه رده گرن، خوی گه وره رایه یناوه له سه ر ره وشته به رزه گان، وه فه رمانی پیکردوین به پابه ند بوون پیوه ی.

خوی گه وره فه رموویه تی { فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ } [الأعراف: 158]

واته: ﴿دهسا ئیوهش به خواو به و په یامبه ره هه والده ره نه خوینده واره ی خوا بروا بکه ن که نه وه ی بوخوی بروای کاملی به خواو به هه موو ووشه گانی نه وه یه ده بیّت ئیوهش شوینی بکه ون سابه لکو به ختیار و شاره زای ریگه ی هه ق بن﴾.

خواخۆشه ویستی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به خشیت به ئیمه و ئیوهش، وه یارمه تیمان بدات بو شوین که وتنی ریئمونی و ریبازه که ی هه تا ده گه یه دنئیای ی ته و او (یقین).

رهوشته بهرزه‌کان

لیره‌دا قسه‌کانی الشیخ عثیمین (ره‌حمه‌تی خوی لیبیت) ته‌واو بوو...
سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله
رب العالمين
وصلی الله وسلم علی حبیبنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین
چاوه‌روانی دوعای خیرتانیین.....

وه‌رگیږ: نازاد فائق پینجوینی

5 \ رجب \ 1438 ک

2 \ 4 \ 2017 ز شه‌وی دوشه‌ممه

سلیمانی

دەرئەنجامەكانى ئەم باسە لاي ۋەرگىپ

- 1- رەۋشت بەرزى يەككە لەھۆكارە گرنگەكانى ژيانى مرؤف، چونكە مرؤف بەرەۋشت بەرزى دەتوانىت خۇى لاي خۋاى پەرۋەردگار خۆشەويست بكات و بەھەشت بەدەست بەينىت، ھەرۋەھا لەگەل خەلكىشدا بەرەۋشتى بەرزى جوانى دەتوانىت كاريك بكات ھەموو خەلكى خۇشيان بويت.
- 2- سەرەتا باسى رەۋشتى ئاشكراۋ نەينىمان كىردۈە بۇ ئەۋەى خوينەر تىبگات كەجياۋازى ھەيە لەنيۋان رەۋشتى ئاشكراۋ رەۋشتى شاراۋە(نەينى)دا.
- 3- باسى تەۋاۋىتەى ياساى ئاينى ئىسلامان كىردۈە لەرۋى رەۋشتەۋە كەچەندىك گرنكى بەرەۋشت بەرزى داۋە.
- 4- باسى رەۋشتان كىردۈە لەنيۋان سىروشتى بون و خوگىرىدا، بەبەلگەى فەرمودەۋە.
- 5- باسى دوگەسمان كىردۈە كەكاميان چاكترە پىاۋىك رەۋشتى سوپاس گوزارانە رەنگى دابىتەۋە تىايدا، ۋەپىاۋىكىش كەخۇى بەخت بكات لەسەر رەۋشتى بەرزى، كاميان پلەۋ پاىەى بەرزترە لەۋى تىران؟.
- 6- باسى بۋارەكانى رەۋشتان كىردۈە كەچەند بۋارىكى ھەيە، چونكە زۇربەى خەلكى واتىدەگات كەرەۋشت واتە تەنھا ھەئسوكەۋت لەگەل خەلكىدا بەچەند نەۋنەيەك و چەند ھەنگاۋىك ئەۋەمان بەۋردى رۋن كىردۈەتەۋە.
- 7- واتاى بەخشنەيى و ھەۋلدان بۇ بەخشنەيىمان باسكىردۈە.
- 8- باسى نىشانەكانى رەۋشت جوانىمان كىردۈە لەگەل كەس و كارو خزم و بىگانەدا.

پهوشته بهرزهکان

- 9- باسی چۆنیهتی بهدهست هیئانی پهوشته بهرزهکانمان کردوه.
- 10- باسی ئه وورپگایانهمان کردوه که مرؤف به شوینکه وتنیان دهتوانیت پهوشتی خوی جوان بکات.
- 11- باسی چهند وینهیه کمان کردوه له پهوشته بهرزهکان.
- 12- پیناسهی چاکه کردنمان کردوه و اتای چاکه کردنمان باسکردوه.
- 13- باسی سهردانکردنی خزم و کەس و کار مان کردوه، ههروهها باسی چاکه کردن له گهڵ دراوسیداو ریزگرتنی و بهدهمه وه بونیمان کردوه.
- 14- باسی پهوشتی بیپرواگانمان کردوه که ئه گهر که سیك مسوئمان نه بیئت پهوشتی چۆنه له گهڵ خه لکیدا.
- 15- وه له کو تایشدا باسی تهواویهتی و پهوشتی جوانیی پیغه مبه رمان ﷺ کردوه، که خاوهنی چ پهوشتیکی جوان و گه وره و مه زن بوه ههروهکو دایکمان عائیشه (رضی الله عنها) فهرموویهتی که پهوشتی پیغه مبه رمان ﷺ له قورئانه وه بوه به پیی قورئان هه لسوکه وت و مامه ئه ی کردوه.

ناوەرۆك

لاپەرە	بابەت
1	پېشەكى وەرگىر
4	پېشەكى ابن عثيمين (رحمه الله)
7	تەۋاۋىيەتى ياساى ئاينى ئىسلام لەرۋى رەۋشەۋە
9	رەۋشە لەنئىۋان سروسى بون و رەھاتندا
10	كامەيان باشترە؟
12	بوارەكانى رەۋشە جوانى
23	كەى بەرەۋشە جوانى لەبەرانبەر خوادا بگەينە ئاستى تىگەيشتن لە تواناكانى؟
32	ئاگادارىيەكى گرنگ
39	چۈنئىيەتى بەدەست هينانى رەۋشە بەرزەكان
41	مروفا دەتوانىت رەۋشە خۇى بەچەند شتىك جوان بكات
44	چەند وئىنئىيەك لەرەۋشەبەرزەكان
53	واتاى چاكە كردن
68	رەۋشە بىباۋەران
72	تەۋاۋىيەتى رەۋشەكانى پىغەمبەرمان ﷺ
81	سەبارەت بەنەرمونىانى و لەسەر خۇى پىغەمبەرمان ﷺ
87	ۋە لەۋازەينانى لەدۇنيا بۇخۋاپەرستى و بەكەم زانىنى دۇنيا
91	دەرئەنجامەكان
93	ناوەرۆك

- 1- مصحف المدينة المنورة.
- 2- تفسيرى پامان.
- 3- تهفسيرى پوخته.
- 4- صحيح البخارى.
- 5- صحيح المسلم.
- 6- سنن الترمذى.
- 7- سنن أبو داود.
- 8- سنن ابن ماجه.
- 9- سنن إمام أحمد.
- 10- سنن ابن حبان.
- 11- تخريج الحديث بمساعدة البرنامج الكومبيوترى الكتاب (جوامع الكلم حصن الدفاع الأول عن السنة), بتمويل الوصية: المحسن قاسم درويش فخرو رحمه الله.